

Załącznik nr 1
do „Założeń merytorycznych i organizacyjnych
opracowania –Informacji o działalności IOŚ w 2010 r.”

Działalność kontrolna WIOŚ

Informacja obejmująca wskazaną w rozdz. II tematykę powinna odpowiadać na postawione niżej pytania oraz zawierać dane przedstawione w poniższych tabelach.

I. Omówienie danych za 2010 r. należy przedstawić w porównaniu ze stanem z 2009 roku, w kolejności obejmującej następujące zagadnienia:

1. W porównaniu z **2009** r. należy wskazać o ile wzrosła (zmaląła) liczba zakładów pozostająca w ewidencji WIOŚ oraz liczba zakładów objętych kontrolami (według danych w sprawozdaniu statystycznym OŚ-2b)

Wg bazy danych na dzień 31.12.2010 r. w ewidencji Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Zielonej Górze i Delegatury WIOŚ w Gorzowie Wlkp. znajdowało się łącznie 2092 podmiotów gospodarczych, podczas gdy na koniec 2009 r. było ich 2086. Nastąpił w ciągu roku minimalny wzrost liczby zewidencjonowanych podmiotów, o 0,3%. Dane które lubuski WIOŚ otrzymuje od urzędów miast i gmin świadczą o dużej dynamice zmian w ilości rejestrowanych i wyrejestrowywanych podmiotów gospodarczych, głównie w grupie mikro- i małych przedsiębiorstw. Jednak zmiany te nie powodują wyraźnego wzrostu czy też spadku liczby funkcjonujących podmiotów gospodarczych.

W 2010 r. przeprowadzono kontrole 871 podmiotów, podczas gdy w 2009 r. – 596. Liczba skontrolowanych w 2010 r. podmiotów wzrosła o 46,1% w porównaniu do roku 2009. Tak znaczący przyrost skontrolowanych podmiotów wynika m.in. z faktu zwiększenia możliwości przeprowadzania kontroli w oparciu o dokumenty (tzw. kontrole przy biurku).

2. Ogólne porównanie ustaleń kontroli w **2010** r. z **2009** r. należy dokonać, wykorzystując dane i informacje:
 - a) stanu przestrzegania wymagań ochrony środowiska – wg analizy ogólnej, uwzględniając dane z tabeli 7, ze wskazaniem w jakich obszarach ocenia się, że w porównaniu z **2009** r. następuje poprawa, a w jakich nadal występują istotne naruszenia. Podać, jakie zdaniem WIOŚ mogą być tego przyczyny,

W 2009 r. przeprowadzono ogółem 628 kontroli 596 podmiotów gospodarczych, w tym 539 kontroli planowych, 89 kontroli pozaplanowych (w tym 48 interwencyjnych). Przeprowadzono również 40 kontroli w oparciu o dokumenty, których nie uwzględniono w łącznej liczbie kontroli. Uwzględniając kontrole „dokumentacyjne” w 2009 r. przeprowadzono ogółem 668

kontroli. Odpowiednio w 2010 r. przeprowadzono ogółem 921 kontroli 871 podmiotów gospodarczych, w tym 575 kontroli planowych, 162 kontrole pozaplanowe (w tym 76 interwencyjnych) oraz 108 kontroli w oparciu o dokumenty.

W porównaniu z 2009 r. nastąpił wzrost ogólnej liczby kontroli o 37,8%, kontroli planowych o 6,6% , kontroli pozaplanowych o 82% (w tym interwencyjnych o 58,3%) oraz kontroli w oparciu o dokumenty o 170%.

Tak znaczny przyrost ilości przeprowadzonych kontroli wynika ze zwiększenia możliwości przeprowadzania kontroli w oparciu o dokumenty oraz konieczności (z uwagi na wagę zgłaszanych spraw) wykonywania kontroli interwencyjnych.

W wyniku przeprowadzonych w 2010 r. kontroli stwierdzono 408 naruszeń wymagań ochrony środowiska, w tym 259 kategorii I, 88 kategorii II, 58 kategorii III i 3 naruszenia kategorii IV. Stwierdzone uchybienia były podstawą do wydania 332 zarządzeń pokontrolnych, udzielenia 216 pouczeń oraz nałożenia 75 mandatów karnych. W porównaniu z rokiem 2009 nastąpił znaczny spadek pouczeń (o 54,7%) i wydanych zarządzeń o 15,7%. Nałożono identyczną ilość mandatów karnych z tym, że ich średnia wysokość wzrosła o 60 zł (z 240 zł do 305 zł).

Nadal najwięcej nieprawidłowości dotyczy zagadnień związanych z gospodarką odpadami (nie posiadanie uregulowań formalno – prawnych wynikających z treści art. 17 ustawy o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 i Nr 203, poz. 1351), szczególnie przez nowo utworzone podmioty gospodarcze, brak ewidencji wytworzonych odpadów, nie składanie sprawozdań zbiorczych o ilości wytworzonych odpadów i sposobach ich zagospodarowania, itp.). Mimo wyraźnej poprawy w zakresie wnoszenia informacji i opłat za korzystanie ze środowiska nadal stwierdza się przypadki niedopełnienia ciężących na podmiotach obowiązków.

Wydaje się, że główną przyczyną tego stanu rzeczy jest nie przywiązywanie przez osoby tworzące nowe podmioty gospodarcze należytej wagi do znajomości przepisów ochrony środowiska. Inną przyczyną jest brak środków na zatrudnianie przez właścicieli specjalistów w zakresie ochrony środowiska a także szerokiego dostępu do szkoleń, co w połączeniu z wysokimi kosztami szkoleń proponowanymi przez organizatorów pogłębia jeszcze ten problem.

Inną przyczyną stwierdzanych naruszeń jest także niepełna znajomość aktualnie obowiązujących przepisów wynikająca z ich dynamicznej, zdarza się że nawet corocznej zmiany. Część przedstawicieli kontrolowanych podmiotów zobowiązanych do wykonywania badań monitoringowych (analitycznych) zwraca uwagę na kwestię braku dostatecznej liczby akredytowanych laboratoriów na terenie województwa lubuskiego jak również województw sąsiednich, oraz wysokich kosztów świadczonych usług przez laboratoria. Podważany jest np. sens zleca-

nia i wykonywania analiz przez laboratoria posiadające uprawnienia lecz odległe od zleceniodawcy często o 300 – 400 km.

b) cykle kontrolne,

I. Ogólnokrajowy cykl kontrolny przestrzegania przepisów ochrony środowiska przez podmioty prowadzące gospodarkę odpadami opakowań szklanych

Na terenie województwa lubuskiego w 2010 roku działalność w zakresie odzysku i recyklingu odpadów opakowań szklanych o kodzie 15 01 07 prowadziły dwa przedsiębiorstwa: Huta Szkła WYMIARKI SA w Wymiarkach oraz VITROSILICON SA w Iłowej.

Kontrola Huty Szkła WYMIARKI SA w Wymiarkach wykazała, że w roku 2009 przekroczona została o 429,915 Mg dopuszczalna ilość odpadów o kodzie 15 01 07 poddanych odzyskowi, określona w punkcie VI pozwolenia zintegrowanego – decyzja Starosty Żagańskiego z dnia 14 września 2007 r. znak: ROŚiB.III-7661-W/1-1/06, zmieniona decyzją Starosty Żagańskiego z dnia 11 sierpnia 2008 r. znak: ROŚiB.III-7661-W/1-1/08, przy czym nie została przekroczona maksymalna zdolność produkcyjna instalacji. Przekroczenie wyniknęło ze zmian jakościowych na rynku „odpadów szklanych”, tj. pozyskano więcej niż zakładano odpadów o kodzie 15 01 07, natomiast zmniejszyła się ilość odpadów szklanych o innych kodach, które Przedsiębiorstwo również mogło poddawać procesowi odzysku w przedmiotowej instalacji i które uwzględnione były w ww. pozwoleniu. Przedsiębiorstwo zarządzeniem kontrolnym zostało zobowiązane do przestrzegania pozwolenia zintegrowanego.

Kontrola przeprowadzona w VITROSILICON SA w Iłowej nie wykazała żadnych naruszeń dotyczących gospodarki odpadami opakowań szklanych.

W województwie lubuskim nie funkcjonuje żadna organizacja odzysku odpadów.

II. Ogólnokrajowy cykl kontrolny podmiotów prowadzących odzysk i unieszkodliwianie odpadów komunalnych ze szczególnym uwzględnieniem instalacji do zagospodarowania odpadów ulegających biodegradacji

W trakcie cyklu kontrolnego skontrolowano 6 podmiotów (wszystkie istniejące) prowadzących odzysk odpadów komunalnych oraz 4 gminy.

Odzysk odpadów komunalnych prowadzony przez skontrolowane podmioty polegał głównie na ich sortowaniu, mechaniczno-biologicznym przetwarzaniu (tj. kompostowaniu) oraz pro-

dukcji paliwa alternatywnego. Główne problemy, które ujawniono w trakcie kontroli podmiotów:

- ustalone niezbyt precyzyjne ilości odpadów przewidzianych do odzysku oraz wytwarzania w wyniku eksploatacji poszczególnych instalacji, określone w posiadanych przez podmioty pozwoleniach. Jest to związane z ciągłymi zmianami na „rynku” odpadów, zarówno w zakresie rodzajów wytworzonych odpadów przekazywanych do odzysku, jak i dostawców tych odpadów. Wytwórcy odpadów ze względów ekonomicznych szukają najtańszych odbiorców, co powoduje niestabilność wielkości strumienia odpadów doprowadzanego do instalacji, a także duże zróżnicowanie rodzajów dostarczanych odpadów. Powoduje to konieczność częstych zmian pozwoleń;
- niezrozumienie ustawowej definicji pojęcia „odzysk odpadów”, co związane jest z niewłaściwym określeniem w pozwoleniach rodzajów odpadów odzyskiwanych, a także wytwarzanych w wyniku procesu odzysku. Aktualnie w prawodawstwie nie występuje pojęcie „surowce wtórne”, które jako efekt odzysku nie tracą jednakże ustawowego charakteru odpadów. Natomiast podmioty prowadzące odzysk uważają, że „produkty” wytwarzane podczas odzysku odpadów przestają być odpadami, stąd też nie wnioskuje do właściwych organów o umieszczenie ich w wykazie odpadów dopuszczonych do wytwarzania;
- zbyt skomplikowane i niejednoznaczne definicje poszczególnych procesów odzysku i unieszkodliwiania odpadów zawarte w ustawie o odpadach powodują różne nazywanie tego samego procesu przez podmioty i instytucje kontrolne.

Głównym problemem gmin jest niedostateczna ilość zakładów zagospodarowania odpadów na terenie województwa lubuskiego, obejmujących kompleksowe przetwarzanie odpadów komunalnych. Na terenie gmin prowadzona jest zazwyczaj selektywna zbiórka odpadów: makulatury, opakowań z tworzyw sztucznych, metali i szkła, a okresowo również odpadów wielkogabarytowych. W większości skontrolowanych gmin w dalszym ciągu na składowiska trafiają zmieszane odpady komunalne.

Największe problemy z realizacją art. 16a ustawy o odpadach mają małe gminy o statusie wiejskim, a zwłaszcza te, które nie posiadają gminnych jednostek realizujących zadania w zakresie gospodarowania odpadami. Spowodowane jest to w głównej mierze problemami finansowymi gmin. Ponadto podmioty świadczące usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych nie informują gmin o ilości odpadów ulegających biodegradacji, które poddane zostały procesom odzysku i nie trafiły na składowiska odpadów.

Spośród czterech skontrolowanych gmin jedynie Gmina Gorzów Wlkp. realizuje w pełnym zakresie zadania własne w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi, wynikające z art. 16a ustawy o odpadach. Istniejący w mieście system gospodarki odpadami komunalnymi oparty na sprawnym systemie ich gromadzenia i wywozu oraz odzysku i unieszkodliwiania w Zakładzie Utylizacji Odpadów Sp. z o.o. w Gorzowie Wlkp. (100% udziałów jest własnością Gminy) pozwala na osiągnięcie zakładanego w Krajowym planie gospodarki odpadami poziomu selektywnego zbierania odpadów, a także poziomu składowania odpadów ulegających biodegradacji. Należy zaznaczyć, że w Gorzowie Wlkp. składowane jest znacznie mniej tego typu odpadów aniżeli przewiduje się w KPGO na 2020 rok. Jest to duże osiągnięcie, mając na uwadze fakt, że w kraju składowane jest około 90 % odpadów ulegających biodegradacji - w stosunku do ilości tych odpadów wytworzonych w 1995 r.

Art. 79a ustawy o odpadach przewiduje wysokie opłaty sankcyjne nakładane na gminy (lub podmioty realizujące obowiązki wynikające z art. 16a ustawy o odpadach w imieniu gmin). Opłaty sankcyjne ustalone są w dość szerokich granicach kwotowych, natomiast w przepisach brak jest wytycznych, w jaki sposób, nie podlegający uznaniowości, należy je naliczać. Określenie „w zależności od stopnia niewykonania” należy uznać za nieprecyzyjne. Ponadto biorąc pod uwagę częste zmiany w Wojewódzkim planie gospodarki odpadami w zakresie wyznaczania lokalizacji zakładów zagospodarowania odpadów oraz obszarów ich działania, a także problemy w finansowaniu ich budowy, trudno jest winać gminy za niepełną realizację ich obowiązkowych zadań. Natomiast okres jednego roku, na który może być odroczoney termin płatności opłaty sankcyjnej, wydaje się w obecnych uwarunkowaniach zbyt krótki.

III. Ogólnokrajowy cykl kontrolny przeprowadzany w ramach projektu HELCOM

Kontrole przeprowadzono na 8 fermach bydła mlecznego i mięsnego o obsadzie powyżej 1000 sztuk, natomiast dane dla ferm trzody chlewnej uzyskano z kontroli przeprowadzonych przez WIOŚ z ostatnich 2 lat. Zakres kontroli obejmował m.in. sprawdzenie, czy kontrolowany podmiot:

- posiada obowiązujące pozwolenia zintegrowane lub inne decyzje administracyjne w zakresie ochrony środowiska;
- stosuje nawozy organiczne zgodnie z obowiązującymi standardami środowiskowymi oraz dobrą praktyką rolniczą;

- podczas stosowania substancji odżywczych bierze pod uwagę zachowanie równowagi między przewidywanym zapotrzebowaniem roślin na biogeny, a zasobami substancji odżywczych w glebie, w celu minimalizacji zjawisk eutrofizacji;
- posiada wystarczająco dużą pojemność zbiorników lub płyt do składowania i przechowywania nawozów naturalnych, zapewniającą rozprowadzanie nawozów tylko wtedy, gdy rośliny mogą zużywać substancje odżywcze;
- posiadane przez nich zbiorniki lub płyty do składowania i przechowywania nawozów naturalnych są zbudowane w sposób zabezpieczający przed przypadkowymi rozlewami oraz uniemożliwiający wycieki/straty;
- posiada w budynkach inwentarskich i innych podobnych wydzielone miejsca dla zwierząt zaprojektowane w sposób, który nie zapobiega zanieczyszczenia wód gruntowych i wód powierzchniowych;
- gromadzi wytwarzaną gnojowicę/obornik z budynków mieszczących zwierzęta w zbiornikach/płytach na nawozy w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu gruntu i wód podziemnych oraz czy odpływy ze składowisk nawozów lub silosów kiszonek są zbierane i kierowane do jednostek magazynujących.

Podczas kontroli ustalano dane dotyczące obsady ferm, ilości wytwarzanego w ciągu roku nawozu naturalnego (w postaci gnojówki i obornika) oraz posiadanego przez fermy areалу gruntów, z wykazem ich przeznaczenia (rodzaje upraw, łąki, pastwiska, itp.).

Kontrola wykazała, że na terenie województwa lubuskiego wszystkie fermy bydła posiadały płyty gnojowe i zbiorniki na gnojówkę, a wytwarzany nawóz naturalny był w całości zagospodarowany na polach stanowiących własność ferm. Wszystkie posiadane przez właścicieli ferm grunty były dodatkowo nawożone nawozami mineralnymi w celu poprawy parametrów gleb (saletra amonowa, mocznik, sól potasowa, azofoska, itp.). W jednym przypadku całość nawozu naturalnego przed rolniczym wykorzystaniem była stabilizowana w biogazowni rolniczej, która dodatkowo wytwarzała prąd elektryczny (agregaty prądotwórcze na biogaz). Dwie fermy posiadały płyty obornikowe o niewystarczającej pojemności i część obornika przyznawały bezpośrednio na polach. Jedna z ferm posiadała obiekty hodowlane bez podłoża zabezpieczającego infiltrację odcieków z obornika bezpośrednio do gruntu (chów na głębokiej ściółce). Wszystkie fermy posiadały silosy do gromadzenia kiszonki, ale część z nich gromadziła kiszonkę dodatkowo na polach, w specjalnych „rękawach”.

Kontrole ferm trzody chlewnej wykazały, że wszystkie one posiadały plan nawożenia i wykorzystywały nawóz w postaci gnojowicy bądź obornika na gruntach własnych lub dzier-

zawionych. Jedna ferma, z uwagi na brak wystarczającego arealu gruntów, odsprzedawała wytwarzaną gnojowicę dla spółki „córki” zajmującej się eksploatacją biogazowni rolniczej, która następnie odsprzedawała ustabilizowany nawóz okolicznym rolnikom. Wszystkie pozostałe fermy gromadziły gnojowicę w otwartych szczelnych zbiornikach (lagunach) zapewniających ich 4 lub 6 miesięczny okres przetrzymania.

Podczas weryfikacji instalacji klasyfikowanych jako „hot-spot” ustalono, że żadna z ferm drobiu zlokalizowanych na terenie województwa lubuskiego, posiadających pozwolenia zintegrowane, nie podlega przepisom ustawy o nawozach i nawożeniu, ponieważ wytwarzany przez nie pomiot kurzy przekazuje indywidualnym rolnikom na podstawie zawartych umów, bądź zakładom produkcji podłoża do pieczarek a w jednym przypadku - do biogazowni rolniczej.

IV. Instalacje do produkcji lub przetwórstwa produktów spożywczych z surowych produktów roślinnych o zdolności produkcyjnej (obliczonej jako wartość średnia w stosunku do produkcji kwartalnej) ponad 300 ton wyrobów gotowych na dobę, które w wytycznych określono jako z 6.5 b rozporządzenia Ministra Środowiska z 26.07.2002 r. (Dz. U. Nr 122, poz. 1055)

Na terenie województwa lubuskiego znajduje się jeden podmiot spełniający ww. kryterium: PROVIMI POLSKA Sp. z o.o. Wytwórnia Pasz Bieganów, Bieganów 2, 69-108 Cybinka.

Instalacja do wytwarzania pasz znajduje się na terenie PROVIMI POLSKA Sp. z o.o., Wytwórnia Pasz Bieganów. Spółka stanowi własność kapitału mieszanego – holendersko-polskiego.

Maksymalna zdolność produkcyjna wytwórni pasz wynosi 530 Mg/dobę, tj. 140 tys. Mg/rok. Wg danych z 2009 r. produkcja ta wynosiła 440 Mg/dobę, tj. 108494 Mg/rok, w tym pasze w formie sypkiej – 8659 Mg/rok, pasze w formie granulowanej – 92509 Mg/rok, koncentraty – 7326 Mg/rok. Wytwórnia pasz znajduje się w odległości 400 m na południowy zachód od zabudowy wsi Bieganów, od południa sąsiaduje z fermą tuczu trzody chlewnej należąca również do Provimi Polska.

Dla wytwórni pasz prowadzący instalację posiada pozwolenie zintegrowane – decyzję Marszałka Województwa Lubuskiego z dnia 6 listopada 2008 r. znak: DW.II.Agro.781-25/08, zmienioną decyzją Marszałka Województwa Lubuskiego z dnia 4 czerwca 2009 r. znak: DW.II.781-11/09. Decyzja jest ważna do 6 listopada 2018 r. Pozwolenia sektorowe nie są wymagane.

PROVIMI POLSKA Sp. z o.o. posiada wdrożony system ISO 9001:2000 – produkcja środków żywienia zwierząt. Woda na potrzeby instalacji pobierana jest z ujęcia stanowiącego własność gminy Cybinka. Woda dostarczana jest na podstawie umowy zawartej w dniu 21 kwietnia 2005 r. z Zakładem Usług Komunalnych w Cybince.

Na terenie Wytwórni Pasz w Bieganowie powstają ścieki socjalno – bytowe z węzłów socjalnych oraz wody opadowe i roztopowe. Na terenie wytwórni występują następujące rodzaje sieci kanalizacyjnych:

- kanalizacja bytowo-gospodarcza, która odprowadza ścieki z węzłów sanitarnych do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej;
- kanalizacja deszczowa zbierająca wody opadowe i roztopowe z połaci dachowych, podłączona do systemu kanalizacji deszczowej fermy trzody chlewnej sąsiadującej z wytwórnią, skąd ścieki trafiają do lagun gnojowicowych.

Kanalizacja deszczowa zbierająca wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych w wytwórni podłączona jest do sieci kanalizacji ogólnospławnej, poprzez którą ścieki doprowadzane są do oczyszczalni ścieków w Bieganowie.

Ścieki odbierane są z wytwórni na podstawie umowy zawartej w dniu 21 kwietnia 2005 r. z Zakładem Usług Komunalnych w Cybince.

Odpady wytworzone w 2009 r. w Wytwórni Pasz w Bieganowie:

Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość dopuszczona wg pozwolenia [Mg]	Ilość wytworzona [Mg]	Miejsce magazynowania	Sposób zagospodarowania
02 01 03	Odpadowa masa roślinna	45,0	9,62	Magazyn na odpady poza halą produkcyjną	Przekazywane do firm: Przedsiębiorstwa Rolno-Spożywczo-Handlowe „KOMPASZ” Sp. z o.o., ul. Sikorskiego 57, 67-200 Głogów (próby pasz), SARIA Polska Sp. z o.o., Oddział w Starym Tarnowie, 64-0200 Czempin (zmiotki)
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	240	88,894	Jak wyżej	Przekazywane do firmy Handel Metalami „Lech” Wiesława Cholewa, 69-121 Rapice, Wojska Polskiego 38
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	30,0	4,56	Jak wyżej	Jak wyżej
16 0213*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 160219 do 160212 – lampy fluorescencyjne	0,025	0,007	Jak wyżej	Jak wyżej

Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość dopuszczona wg pozwolenia [Mg]	Ilość wytworzona [Mg]	Miejsce magazynowania	Sposób zagospodarowania
20 03 01	Niesegregowane odpady komunalne	60,0	36,0	Pojemniki typowe	Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o., ul. Wrocławska 10, 69-100 Słubice

Zanieczyszczenia gazowe i pyłowe z instalacji wytwórni pasz odprowadzane są poprzez emistory, które wyprowadzają spaliny z kolumny suszarniczej VSZ 3p zaopatrzonej w cyklon o skuteczności odpylania 85%. Na terenie Wytwórni Pasz w Bieganowie emisja niezorganizowana reprezentowana jest poprzez transport samochodowy wewnętrzny oraz samochody ciężarowe zewnętrzne dowożące surowce i odbierające gotowe produkty.

W trakcie kontroli nie przeprowadzono z pomiarów kontrolnych emisji ze względu na bardzo niski poziom emisji z instalacji (kotły gazowe o wysokiej sprawności i mocy poniżej 1 MW) oraz z jednego źródła technologicznego (E7), dla którego dopuszczalna wielkość emisji pyłów określona została na 0,17 kg/h i 0,498 Mg/rok.

Źródłami hałasu emitowanego z instalacji są: przenośniki łańcuchowe, podnośniki kubelkowe, przenośniki ślimakowe, mieszalki, młyny bijakowe, wagopakowarki, wentylatory, odsiewacze, kruszarki, sprężarki, windy, odkurzacz, wialnie, wózki widłowe, ładowarka i suszarnia. W bezpośrednim sąsiedztwie instalacji brak jest terenów ochrony akustycznej. Najbliższa zabudowa mieszkalna znajduje się w odległości ok. 250 m od instalacji.

W latach 2007, 2008, 2009 i 2010 prowadzący instalację przekazał w formie wydruków sprawozdania do rejestru uwalniania i transferu zanieczyszczeń. Formularze w formie wydruku przesyłane są wspólnie dla fermy i dla wytwórni pasz. Emisja z wytwórni pasz nie przekracza wartości progowych określonych w zał. II do Rozporządzenia (WE) NR 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń, zmieniającego dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE.

Wytwórnia pasz wprowadza na rynek produkty w opakowaniach. Są to pasze wprowadzane w opakowaniach z papieru i tworzyw sztucznych. Obowiązki ustawowe w tym zakresie prowadzi w imieniu zakładu organizacja odzysku – EUROBAC Organizacja Odzysku SA, ul. Błękitna 6, 85-370 Bydgoszcz. Zgodnie z art. 7. 1. ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638 z późn. zm.) organizacja corocznie przedkłada Marszałkowi Województwa Mazowieckiego sprawozdanie OŚ-OP1 o wysokości należnej opłaty produktowej.

V. Cykl kontrolny przestrzegania pozwoleń wodno – prawnych oraz wymagań Dyrektywy Rady 91/271/EWG w zakładach przemysłu rolno - spożywczego

Na terenie województwa lubuskiego zidentyfikowano 1 podmiot spełniający ww. kryteria: Zakład Drobiarki „Bolemin” Eksport-Import-Hurt Sp. z o.o. (w upadłości likwidacyjnej) Bolemin 6, 66-446 Deszczno. Ponieważ kontrola zakładu przeprowadzona została w I kwartale 2010 r., poniżej podano dane odnoszące się do roku 2009.

Zakład postanowieniem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 15.04.2009 r. znajduje się w upadłości likwidacyjnej. Syndyk masy upadłościowej w dniu 23.04.2009 r. wydzierżawił 3/10 masy dla firmy INGOR Gospodarstwa Rolnego Daniel Tutka w Boleminie, na terenie której podmiot prowadzi działalność gospodarczą polegającą na uboju i rozbiórce drobiu. Prowadzi on także nadzór eksploatacyjny nad zakładową oczyszczalnią ścieków. W 2009 r. w zakładzie prowadzony był wyłącznie ubój i rozbiór gęsi. Zdolność produkcyjna zakładu wynosi ok. 40 Mg/dobę gęsi, kurczaków, kaczek lub indyków. W zakładzie prowadzony jest ubój w ilości ok. 150 -170 Mg/miesiąc (przeciętnie 2 lub 3 dni w tygodniu). Na terenie zakładu użytkowana jest oczyszczalnia ścieków przemysłowych składająca się z następujących urządzeń zainstalowanych w budynku: piaskownik, separator tłuszczu, komora krat, hydrosioto, komora przepompowni. Poza budynkiem znajdują się: rów cyrkulacyjny pełniący rolę zbiornika uśredniającego, reaktor biologiczny z aeratorami przepływowymi funkcjonujący sekwencyjnie, koryto pomiarowe (bez urządzenia pomiarowego).

Ścieki z oczyszczalni zakładowej odprowadzane są do odbiornika, tj. Rowu Orzeleckiego, raz na dobę - przez okres 1,5 do 2 godzin. Ścieki wprowadzane są do odbiornika na podstawie pozwolenia wodnoprawnego – decyzji Starosty Gorzowskiego z dnia 22.10.2002 r. znak: OŚ-Ow-6228/2/2/02, zmienionej decyzją z dnia 03.09.2003 r. znak: OŚ-Ow-6226/2/6/03. Parametry pozwolenia $Q_{\text{std}} = 780 \text{ m}^3$, RLM = 6500. Termin ważności pozwolenia: 30.09.2012 r.

W 2009 r. wprowadzono do odbiornika 28951 m³ ścieków oczyszczonych, RLM = 1754. Wielkość ładunku dopływającego do oczyszczalni w 2009 r. zmniejszyła się wskutek zainstalowania w korycie wykrwawiania próżniowej odsączarki do krwi. Ponadto w ilość ubitych zwierząt tym okresie była znacznie mniejsza od nominalnej wydajności instalacji do uboju.

Badania ścieków na odpływie z oczyszczalni były w 2009 r. wykonywane przez akredytowane laboratorium zgodnie z częstotliwością określoną w pozwoleniu wodnoprawnym. Wyniki badań ścieków w 2009 r. i I kwartale 2010 r. były przesyłane do starosty i do WIOŚ na właściwych formularzach. Osady ściekowe powstające w oczyszczalni są suszone na poletkach

znajdujących się przy oczyszczalni, a następnie są przekazywane na komunalne składowisko odpadów w Gorzowie Wlkp. Oczyszczalnia w chwili obecnej spełnia wymogi prawne.

c) rodzaje i liczba kontroli interwencyjnych.

W 2010 r. WIOŚ w Zielonej Górze oraz Delegatura WIOŚ w Gorzowie Wlkp. przeprowadziły ogółem 76 kontroli interwencyjnych.

Wnioski o interwencję wpływały do WIOŚ w formie pisemnej, telefonicznie, a także e-mailem (6 przypadków). Zgłaszającymi były osoby fizyczne, stowarzyszenia proekologiczne, urzędy miast i gmin oraz starostwa powiatowe. W 2010 r. do siedziby Inspektoratu nie zgłosiła się osobiście żadna osoba z wnioskiem o interwencję.

Zgłaszane i przekazywane wnioski o interwencję dotyczyły następujących grup problemowych (komponentów środowiska):

- ochrona powietrza,
- ochrona przed hałasem,
- ochrona przed odpadami,
- ochrona przyrody,
- ochrona wód i gospodarka ściekowa,
- sprawy różne.

Najliczniejszymi problemami zgłaszanymi do WIOŚ były uciążliwości związane z gospodarką odpadami (22 % ogółu), uciążliwości hałasowe (20 %) oraz ochrona powietrza (20 %). W dalszej kolejności zgłaszane wnioski dotyczyły spraw różnych (18 %), ochrony wód i gospodarki ściekowej (12 %) oraz ochrony przyrody (8 %).

Wnioski związane z gospodarką odpadową dotyczyły głównie niezgodnego z obowiązującymi przepisami sposobu postępowania z odpadami, a w szczególności: składowania odpadów w miejscu nieprzeznaczonym na ten cel, zanieczyszczenia powierzchni gruntu, nielegalnego prowadzenia punktów skupu złomu, nielegalnego magazynowania i demontażu zużytego sprzętu AGD oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji.

W grupie spraw związanych z uciążliwym hałasem występowały problemy związane z głośną pracą wentylatorów i klimatyzatorów oraz urządzeń technologicznych charakterystycznych dla kontrolowanych podmiotów np. sklepów, warsztatów mechanicznych, itp.

Tematyka zgłaszanych spraw z zakresu ochrony powietrza obejmowała uciążliwości związane z eksploatacją kotłowni lokalnych w drobnych zakładach rzemieślniczych i budynkach

mieszkalnych, emisją pyłów z wytwórni mas bitumicznych, uciążliwościami zapachowymi w trakcie tankowania pojazdów, itp.

W grupie spraw związanych z ochroną wód i gospodarką ściekową zgłaszano takie uchybienia jak: przedostawanie się ścieków ze zbiornika bezodpływowego do gruntu, wylewanie zawartości pojazdów asenizacyjnych do lasu, włączenie kanalizacji sanitarnej z budynków mieszkalnych do kanalizacji deszczowej, odprowadzanie nieoczyszczonych ścieków do rowu melioracyjnego.

Z zakresu ochrony przyrody zgłaszano głównie przypadki nielegalnej wycinki drzew i krzewów.

Sprawy różne dotyczyły jednoczesnego negatywnego oddziaływania na różne komponenty środowiska: powietrze, grunt, wody powierzchniowe, oraz występowania jednocześnie kilku uciążliwości, jak np.:

- hałas i pylenie trocin z zakładu stolarskiego,
- hałas i drgania powodowane przez ruch kołowy samochodów ciężarowych,
- uciążliwość hałasowa pomp nawadniających oraz zmiana stosunków wodnych,
- wylewanie gnojowicy na pola i towarzyszące mu odory.

W 2010 r. nie wystąpiły znaczące, pod względem ujemnego oddziaływania na środowisko, przypadki zanieczyszczenia środowiska. Najliczniej występowały:

- uciążliwości hałasowe (głośna praca wentylatorów i klimatyzatorów, urządzeń stosowanych w różnego rodzaju warsztatach, hałas komunikacyjny),
- wylewanie zawartości pojazdów asenizacyjnych do lasu lub na pola,
- przedostawanie się ścieków z bezodpływowych zbiorników do gruntu,
- emisja zanieczyszczeń ze źródeł technologicznych w małych warsztatach rzemieślniczych i domach mieszkalnych (wbudowane kotłownie).

Zgłaszane też były przypadki nielegalnych działalności w zakresie demontażu pojazdów i zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Większość rozpatrywanych przez Inspektorat spraw powinna być załatwiana przez organy samorządowe miast i gmin w ramach zadań własnych, zgodnie z posiadanymi kompetencjami, wynikającymi m. in. z ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach.

3. Należy podać informację o liczbie zakładów, wg stanu na koniec **2010** r., zobowiązanych do posiadania pozwolenia zintegrowanego, (z podaniem ile z nich je uzyskało) – z odwołaniem do tabeli nr 4 i 5,

Na terenie województwa istnieje 88 instalacji podlegających obowiązkowi uzyskania pozwolenia zintegrowanego. 87 instalacji posiada pozwolenie zintegrowane. W chwili obecnej eksploatowana jest jedna instalacja nie posiadająca pozwolenia zintegrowanego. Jest to instalacja przystosowana do produkcji pasz z odpadowej tkanki zwierzęcej – Farm Service w Lubiszynie. W 2010 r. w zakładach IPPC przeprowadzono 18 kontroli. Stwierdzono 1 naruszenie kategorii I oraz 3 naruszenia w kategorii III. Po zakończeniu kontroli: udzielono 3 pouczeń, nałożono 1 mandat karny oraz wydano 4 zarządzenia pokontrolne i 1 decyzję wstrzymującą działanie instalacji.

4. Należy podać informacje o wynikach kontroli wielkoprzemysłowych ferm tuczu trzody chlewnej – tabela nr 6,

W 2010 r. przeprowadzono 4 kontrole wielkoprzemysłowych ferm trzody chlewnej. Wszystkie kontrolowane fermy posiadają ważne pozwolenia zintegrowane oraz plany nawożenia zaopiniowane przez Okręgową Stację Chemiczną – Rolniczą w Gorzowie Wlkp. W wyniku przeprowadzonych kontroli tylko w jednym przypadku stwierdzono brak płyty obornikowej (Ferma Bydła w Rybolicach należąca do Provimi Polska).

Wydano zarządzenie pokontrolne zobowiązujące zakład do przechowywania nawozów naturalnych wyłącznie na płycie obornikowej.

5. Należy podać dane dotyczące wydawanych informacji o zakresie oddziaływania na środowisko, wynikających ze współpracy z ARiMR oraz o innych zaświadczeniach – tabela nr 8,

W 2010 r. wydano ogółem 142 zaświadczenia i informacje o stanie przestrzegania wymagań ochrony środowiska bądź też o niezaleganiu z płatnościami z tytułu administracyjnych kar pieniężnych. W ramach współpracy z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wydano 8 zaświadczeń dla rolników indywidualnych lub podmiotów podejmujących działalność w zakresie obrotu środkami ochrony roślin oraz 1 opinię o działaniach na rzecz ochrony środowiska - na potrzeby konkursu „Lider Polskiej Ekologii”.

6. Należy podać liczbę zweryfikowanych raportów dotyczących emisji CO₂,

W 2010 r. zweryfikowano 7 rocznych raportów emisji CO₂. W trakcie weryfikacji nie stwierdzono uchybień.

7. Należy w miarę możliwości podać w jakim stopniu w województwie przedsiębiorstwa wprowadzają system zarządzania środowiskowego ISO 14001. (liczba zakładów w ewidencji WIOŚ, które mają certyfikat ISO 14001 lub EMAS),

Na terenie województwa lubuskiego 40 zakładów - wg danych otrzymanych przez WIOŚ posiada obecnie certyfikat ISO 14001, a 4 zakłady posiadają certyfikat EMAS. Są to głównie podmioty gospodarcze prowadzące bezpośrednią lub pośrednią działalność w kooperacji z podmiotami zagranicznymi.

8. Wszystkie informacje liczbowe należy zestawić w tabelach według podanych niżej wzorów,

Wszystkie informacje liczbowe zawarte zostały w 8 tabelach stanowiących załączniki.

9. Należy podać informacje dotyczące udziału wioś w działaniach związanych z siecią IMPEL, w tym:
- charakter podejmowanych działań (np. nazwa projektu)
 - cel i zakres prac wykonywanych przez pracowników wioś
 - ogólne wnioski wynikające z realizowanego projektu lub innych prac.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Zielonej Górze uczestniczył wyłącznie w szkoleniach eksperckich w ramach sieci IMPEL TFS. Akcje kontrolne przeprowadzone w ramach sieci Impel wspólnie z innymi instytucjami omówione zostały w załączniku nr 2D.

10. Należy dołączyć najciekawsze zdjęcia z działań kontrolnych, na których jednoznacznie można zidentyfikować Inspekcję Ochrony Środowiska (np. inspektor w oznakowanej kurtce, oznakowany samochód WIOŚ) oraz zdjęcia z wykorzystania sprzętu zakupionego dla inspektorów w ramach Projektu PL0100.

Fot. Inspektor WIOŚ w Zielonej Górze w trakcie kontroli nielegalnego przewozu odpadów.

II. Wybrane zagadnienia związane z działaniami pokontrolnymi IOŚ

1. W zakresie działań dyscyplinujących dotyczących: wydania zarządzeń pokontrolnych, wymierzonych kar, wniosków do organów ścigania i do sądów grodzkich, wymierzonych mandatów karnych, odraczania płatności kar, rozłożenia na raty, należy zastosować sposób podania danych, jak w informacji w ramach aktualnego arkusza sprawozdawczego OŚ-2b

W 2010 r. w ramach działalności inspekcyjnej przeprowadzono 921 kontroli, w tym 575 kontroli planowych oraz 162 kontrole pozaplanowe. W wyniku przeprowadzonych kontroli:

- wydano 332 zarządzenia pokontrolne,
- nałożono 75 mandatów na łączną kwotę 22.900,00 zł,
- skierowano 5 spraw do organów ścigania - w 2 przypadkach orzeczono winę,
- sporządzono 24 wystąpienia do organów samorządowych i rządowych oraz 2 wnioski do SKO w celu stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnych,
- wydano 16 decyzji dot. wymierzenia kar biegnących oraz 24 decyzje ustalające kary łączne na ogólną kwotę 6 020 345,00 zł,
- wydano 13 decyzji odraczających płatność kar – ze względu na realizację zadań inwestycyjnych o charakterze proekologicznym,

- wydano decyzję zmniejszającą karę o koszty poniesione na realizację inwestycji o charakterze proekologiczne,
- wydano 2 decyzje na podstawie art. 79 b ustawy o odpadach na kwotę 15 000,00 zł,
- wydano 1 decyzję wstrzymującą użytkowanie instalacji oraz 1 decyzję wyznaczającą termin usunięcia naruszenia.

Dodatkowo należy podać:

- wskaźnik wykonania zarządzeń pokontrolnych w **2010** r. i najczęściej powtarzające się przyczyny ich nie wykonania, podać ile razy zastosowano przepis art. 31a ustawy z dnia 20.07.1991r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (dokładniej opisać 1 przykład) oraz ile było przypadków zaskarżenia zarządzeń pokontrolnych do WSA (dokładniej opisać 1 przykład),

Wskaźnik wykonania zarządzeń pokontrolnych wynosił, podobnie jak w roku 2009 ok. 85 %. Najczęstsze przyczyny niepełnego wykonania zarządzeń pokontrolnych, podobnie jak w latach ubiegłych, spowodowane były przede wszystkim:

- brakami wyspecjalizowanych kadr w zakładach i kontrolowanych podmiotach,
- nieodpowiedzialnością osób eksploatujących urządzenia lub niską świadomością społeczną,
- przekonaniem o bezkarności oraz poczuciem niskiej szkodliwości wykroczeń.

W 2010 r. dwukrotnie zastosowano przepis art. 31a ustawy IOŚ. W dniu 22.10.2010 r. na Prezesa Zarządu Miejskich Zakładów Komunalnych Sp. z o.o. w Witnicy nałożono mandat karny w wysokości 300 zł za niepoinformowanie o wykonaniu zarządzenia pokontrolnego wydane-go w dniu 29.03.2010 r.

Podczas kontroli przeprowadzonej w dniach 6-14 grudnia 2010 r. stwierdzono, że Krośnieńskie Zakłady Wodociągów i Kanalizacji w Krośnie Odrz. Sp. z o.o. nie wykonały w całości zarządzenia pokontrolnego. Nie poinformowały ponadto Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Zielonej Górze o zakresie wykonania zarządzenia. W związku z powyższym nałożono na Prezesa Zarządu grzywnę w wysokości 300 zł (mandat kredytowany) na podstawie art. 31a ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska.

W 2010 r. nie wystąpiły przypadki zaskarżeń zarządzeń pokontrolnych do WSA.

- najwyższe kwoty kar (powyżej 1 mln zł) naliczone poszczególnym jednostkom organizacyjnym; należy wskazać za co kara jest wymierzona, podać kwotę i którego roku kara dotyczy,

Miejskie Zakłady Komunalne Sp. z o.o. w Witnicy, ul. Kosynierów Mirosławskich 1, 66-460
Witnica:

- zakończenie kontroli: 26.03.2010 r.,
- stwierdzone naruszenie: przekroczenie warunków decyzji Starosty Gorzowskiego z dnia 30.08.2005 r. znak: OŚ-Ow-6226/7/3/05 w zakresie składu i stanu ścieków w 2007 i 2008 r.,
- zastosowane sankcje:
 - decyzja z dnia 16.06.2010 r. znak decyzji: DI.Wrze.4261-2/10 o wymierzeniu kary pieniężnej w kwocie 1 473.353,00 zł za przekroczenie warunków pozwolenia wodnoprawnego w 2007 r. w zakresie składu i stanu ścieków,
 - decyzja z dnia 16.06.2010 r. znak decyzji: DI.Wrze.4261-3/10 o wymierzeniu kary pieniężnej w kwocie 3 747.614,00 zł za przekroczenie warunków pozwolenia wodnoprawnego w 2008 r. w zakresie składu i stanu ścieków,
- tok postępowania wioś w przypadku nie wyegzekwowanych kar, przedstawić 1 przykład.

Kary zostały odroczone

- ilość nałożonych kar dla wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory niespełniających wymagań w art. 8 lub 9 ustawy o bateriach i akumulatorach i najwyższe kwoty.

W 2010 r. nie nałożono kar na podmioty wprowadzające do obrotu baterie lub akumulatory – na podstawie art. 8 i 9 ustawy o bateriach i akumulatorach z dnia 24 kwietnia 2009 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 79, poz. 666).

2. W zakresie działań dyscyplinujących niepieniężnych informację przygotować wg załączonego wzoru tabeli 1

W związku z niedostosowaniem się do obowiązującego prawa Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wydał 1 decyzję o wstrzymaniu użytkowania instalacji z ustaleniem terminu jej zamknięcia. W związku z brakiem reakcji zakładu wszczęto administracyjne postępowanie egzekucyjne.

oraz:

- podać po 1 przykładzie kontroli zakończonej sankcjami o charakterze niepieniężnym; opis przykładu winien mieć zachowaną następującą kolejność informacji: nazwa za-

kładu i adres, rodzaj stwierdzonego naruszenia przepisów ochrony środowiska, przyczyny naruszenia, wpływ naruszenia na środowisko (wg rankingu naruszeń zgodnie z pismem z dnia 29 lipca 2009 r., znak: DIiO/073-195/09/wk) zastosowana sankcja, okres usunięcia naruszenia, inne spostrzeżenia.

FARM SERVICE Sp. z o.o., ul. Kolonia Myśliborska 2, 66-433 Lubiszyn 2

Decyzją wydaną 3 listopada 2009 r. znak: DI.4221-1/9/09 wstrzymano użytkowanie instalacji do produkcji paszy dla nerek w m. Lubiszyn z dniem 30 marca 2010 r. Zakład odwołał się do decyzji WIOŚ. W dniu 1 marca 2010 r. GIOŚ uchylił decyzję WIOŚ w części dot. terminu i orzekł wstrzymanie użytkowania instalacji z dniem 30 czerwca 2010 r. (decyzja znak: DIiO-420/253/09/anz z dnia 24 marca 2010 r.). Nastąpiło ponowne odwołanie – skarga do WSA na decyzję GIOŚ. GIOŚ skierował pismo do WSA o oddalenie skargi (z dn. 26 maja 2010 r. znak: DIiO-420/75/2010/anz). WSA w Warszawie wyrokiem z 07.07.2010 r. o odmówił wstrzymania wykonania decyzji GIOŚ.

W dniu 19.08.2010 r. przeprowadzono kontrolę oraz oględziny instalacji i stwierdzono jej użytkowanie bez pozwolenia. Właściciel został ukarany grzywną 500 zł. W dniu 03.12.2010 r. nałożono na zakład grzywnę w celu przymuszenia w kwocie 5000 zł. W związku z niepowiadomieniem przez stronę w terminie 14 dni od dnia otrzymania postanowienia na zakład nałożono kolejną grzywnę w celu przymuszenia w kwocie 10 000 zł.

3. W zakresie postępowania egzekucyjnego przygotować informację wg wzoru tabeli 2 oraz:
 - podać po 1 przykładzie postępowania egzekucyjnego w administracji decyzji o charakterze niepieniężnym; opis przykładu winien mieć zachowaną następującą kolejność informacji: nazwa zakładu i adres, rodzaj naruszenia będącego przedmiotem postępowania egzekucyjnego w administracji, przebieg postępowania.

W 2010 r. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Zielonej Górze prowadził jedno postępowanie egzekucyjne w administracji dotyczące decyzji o charakterze niepieniężnym. Dotyczyło ono instalacji do produkcji pasz z odpadowej tkanki zwierzęcej w firmie FARM SERVICE Sp. z o.o. w Lubiszynie. W związku z nieprzestrzeganiem decyzji wydano upomnienie. Następnie został wydany tytuł wykonawczy oraz nałożone zostały dwie grzywny, kolejno w wysokości 5 000 zł i 10 000 zł. W bieżącym roku toczy się dalsze postępowanie w sprawie.

Wzory tabel do punktu I i II:

**Tabela nr 1. Działania dyscyplinujące podejmowane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Zielonej Górze
(decyzje niepieniężne - dane za 2010 rok)**

Lp.	WIOŚ w Zielonej Górze	Wstrzymanie działalności								Wstrzyma- nie oddania do użyt- kowania	Wyznaczenie terminu usunię- cia naruszeń lub zaniedbań	Wyrażenie zgody na podjęcie dzia- łalności	
		Decyzje razem	Decyzje Prawo ochrony środowiska, Ustawa o odpadach, Ustawa o nawozach i nawożeniu							Decyzje	Decyzje wg rodzaju przepi- sów		Decyzje
			Ścieki	Powietrze	Hałas	Odpady	Pogarszanie stanu środowiska	Pozwolenia zintegrowane	Brak planu nawoże- nia lub niezgod- nie z planem nawożenia	Prawo ochrony środowiska	Prawo ochrony środowiska	Ustawa o odpadach	Prawo ochrony środowiska
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	RAZEM	2	-	-	-	-	-	1	0	0	1	0	0
1	WIOŚ w Zielonej Górze	0	-	-	-	-	-	0	0	0	0	0	0
2	Delegatura w Gorzowie Wlkp.	2	-	-	-	-	-	1	0	0	1	0	0

**Tabela nr 2. Postępowanie egzekucyjne w administracji decyzji o charakterze niepieniężnym
(prowadzone w 2010 r.)**

Lp.	Województwo	Upomnienie	Tytuł wykonawczy	Grzywna w celu przymuszenia	
				liczba	kwota [PLN]
1.	dolnośląskie				
2.	kujawsko-pomorskie				
3.	lubelskie				
4.	lubuskie	1	1	2	15000
5.	łódzkie				
6.	małopolskie				
7.	mazowieckie				
8.	opolskie				
9.	podkarpackie				
10.	podlaskie				
11.	pomorskie				
12.	śląskie				
13.	świętokrzyskie				
14.	warmińsko-mazurskie				
15.	wielkopolskie				
16.	zachodniopomorskie				
OGÓLEM					

**Tabela nr 3. Postępowanie egzekucyjne w administracji decyzji o charakterze pieniężnym
(prowadzone w 2010 r.)**

Lp.	Województwo	Kwota kar nieściągniętych zgodnie z OŚ-2b			Działania podjęte przez WIOŚ w celu ściągnięcia należności
		Ogółem	w tym		
			zakłady w upadłości	zakłady w likwidacji	
4.	lubuskie	388 534,82	11 231,57	-	<p>W 2010 r. w dalszym ciągu trwały postępowania egzekucyjne odnośnie 2 Zakładów, które znajdują się w upadłości. Z informacji otrzymanych od Syndyków mas upadłościowych wynika, iż nadal trwają procesy upadłościowe.</p> <p>W przypadku trzeciego zakładu, gdzie postępowanie upadłościowe zostało zakończone, WIOŚ nie uzyskał zaspokojenia wierzytelności. Do Sądu Rejonowego został złożony wniosek o nadanie klauzuli wykonalności wyciągowi z listy wierzytelności. Do końca 2010 r. WIOŚ nie otrzymał odpowiedzi na złożony wniosek.</p> <p>Kwota kar – 11 231,57 zł.</p> <p>W jednym przypadku wystąpiono do Starosty Wschowskiego z wnioskiem o rozwiązanie spółki wodno-ściekowej Osowa Sień oraz ewentualne przekazanie majątku na poczet kar.</p>

Tabela nr 4. Liczba instalacji podlegających obowiązkowi uzyskania pozwolenia zintegrowanego
(według ustaleń dokonanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska)

Lp.	województwo	Stan na dzień 31.12.2009 r.				Stan na dzień 31.12.2010 r.			
		Liczba instalacji IPPC	Liczba instalacji posiadających PZ	Liczba instalacji bez PZ	Liczba instalacji bez PZ nadal funkcjonujących	Liczba instalacji IPPC	Liczba instalacji posiadających PZ	Liczba instalacji bez PZ	Liczba instalacji bez PZ nadal funkcjonujących
1.	dolnośląskie	259	247	12	10				
2.	kujawsko-pomorskie	235	233	2	1				
3.	lubelskie	143	140	3	1				
4.	lubuskie	82	80	2	1	88	87	1	1
5.	łódzkie	192	185	7	3				
6.	małopolskie	218	218	0	0				
7.	mazowieckie	296	286	10	6				
8.	opolskie	166	164	2	0				
9.	podkarpackie	173	172	1	1				
10.	podlaskie	69	61	8	6				
11.	pomorskie	132	126	6	4				
12.	śląskie	414	404	10	3				
13.	świętokrzyskie	88	87	1	1				
14.	warmińsko-mazurskie	86	78	8	7				
15.	wielkopolskie	413	400	13	11				
16.	zachodniopomorskie	186	184	2	2				
OGÓŁEM		3152	3065	87	57*				

97,2% **2,8%** **1,8%**

instalacje IPPC - instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego, PZ - pozwolenie zintegrowane

* dla 36 instalacji (1,14%) toczą się postępowania organów, Inspekcji Ochrony Środowiska lub sądów administracyjnych, dla pozostałych wydano decyzje w sprawie wstrzymania użytkowania, dla których termin wstrzymania jeszcze nie minął.

Tabela nr 5. Działania kontrolne i pokontrolne Wojewódzkich Inspektoratów Ochrony Środowiska w odniesieniu do instalacji IPPC wymagających pozwolenia zintegrowanego w roku 2010

Lp	Województwo	Liczba kontroli instalacji IPPC ogółem	Liczba kontroli w których stwierdzono naruszenie*				Zastosowane sankcje								Liczba instalacji IPPC bez PZ nadal funkcjonujących 31.12.2010
			kategoria				pouczenie	mandat karny	zarządzenia pokontrolne	wystąpienia do innych organów	kara pieniężna		postępowanie w sprawie wstrzymania		
			1	2	3	4					biegnąca	za okres trwania naruszenia	wszczęcie postępowania	wstrzymanie decyzją	
1.	dolnośląskie														
2.	kujawsko-pomorskie														
3.	lubelskie														
4.	lubuskie	18	1	-	3	-	3	1	4	-	-	-	1	1	1
5.	łódzkie														
6.	małopolskie														
7.	mazowieckie														
8.	opolskie														
9.	podkarpackie														
10.	podlaskie														
11.	pomorskie														
12.	śląskie														
13.	świętokrzyskie														
14.	warmińsko-mazurskie														
15.	wielkopolskie														
16.	zachodniopomorskie														
RAZEM															

* zaliczone do kategorii wg podziału naruszeń:

- kategoria 1) brak realizacji lub naruszenie obowiązków, niezwiązanych z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, wynikających z mocy prawa i decyzji administracyjnych (np. brak ewidencji, brak przekazywania wyników pomiarów, brak wykonywania pomiarów),
- kategoria 2) naruszenie warunków pozwoleń, zezwoleń lub zgłoszeń określających warunki korzystania ze środowiska,
- kategoria 3) brak uregulowań formalno-prawnych korzystania ze środowiska, nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zapobiegania, usuwania lub ograniczania skutków poważnych awarii przemysłowych,
- kategoria 4) zanieczyszczenie środowiska spowodowane zaniedbaniami w eksploatacji instalacji chroniących środowisko lub innymi działaniami użytkownika instalacji.

Klasyfikację kontroli ze względu na występujące naruszenia należy przypisać zawsze do najwyższej z kategorii naruszenia (1- 4).

**Tabela nr 6. „Informacja o wynikach kontroli dla NIK w sprawie nadzoru nad wielkoprzemysłowymi fermami trzody chlewnej”
(dane za rok 2010)**

(w tabeli należy uwzględnić wszystkie fermy)

Lp.	Nazwa kontrolowanego podmiotu	Nazwa fermy i lokalizacja liczba instalacji 6.8 b/6.8 c	Data wydania pozwolenia zintegrowanego Brak pozwolenia zintegrowanego	Sporządzono plan nawożenia Tak/Nie	Data zaopiniowania planu nawożenia przez Okręgową Stację Chemiczno-Rolniczą Brak opinii	Data kontroli	Stwierdzone nieprawidłowości	Podjęte działania
1	2	3	4	5	6	7	8	9

**Tabela nr 7. Roczne sprawozdanie z kontroli przestrzegania wymagań dyrektyw i rozporządzeń UE za rok 2010
– WIOŚ w Zielonej Górze**

Liczba inspektorów (liczba etatów w Wydziałach i Działach Inspekcji) 24,6

[zgodnie z informacją w części Działalność organizacyjna, problemy ekonomiczno-prawne]

Lp.	Dyrektywa/ Rozporządzenie UE	Opis	Liczba zakładów w ewidencji WIOŚ	Liczba zakładów skontrolowanych	Liczba kontroli w których stwierdzono naruszenie*				Zastosowane sankcje						ogółem
					1	2	3	4	pouczenie	mandat karny	zarządzenia pokontrolne	wystąpienia do innych organów	kara pieniężna	wstrzymanie ruchu instalacji	
Przepisy dotyczące zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom															
1	2008/1/WE	Dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli	88	21	2	0	3	0	4	2	5	2	0	0	13
Przepisy dotyczące zanieczyszczenia powietrza															
2	2003/87/WE	Ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto, zmieniona dyrektywą 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27.10.2004. oraz z późn.zm.	5	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	1999/32/WE	Odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniająca dyrektywę 93/12/EWG.	17	6	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
4	94/63/WE	W sprawie kontroli emisji lotnych związków organicznych (LZO) wynikających ze składowania paliwa i jego dystrybucji z terminali do stacji paliw	8	5	-	-	-	1	-	-	1	1	-	-	2
5	2001/80/WE	W sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT OCHRONY ŚRODOWISKA W ZIELONEJ GÓRZE

6	1999/13/WE	W sprawie ograniczenia emisji lotnych związków organicznych spowodowanej użyciem organicznych rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach zmieniona dyrektywą 2004/42/WE Parlamentu europejskiego i Rady z dn.21 kwietnia w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów	70	14	1	4	1	-	6	3	8	1	-	-	18
7	2000/76/WE	W sprawie spalania odpadów	2	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8	94/62/WE	W sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych	210	36	12	1	2	-	6	2	10	-	-	-	18
9	1999/31/WE	W sprawie składowania odpadów	30	10	1	3	-	-	4	2	4	-	-	-	10
10	91/689/EWG	W sprawie odpadów niebezpiecznych	550	111	21	12	-	-	21	3	12	-	-	-	36
11	2006/12/WE	Ramowa dyrektywa w sprawie odpadów	2092	301	108	40	36	-	60	33	39	-	-	-	132
12	Rozporządzenie nr 1013/2006 PEiR	W sprawie przemieszczania odpadów	13	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	2002/96/WE	W sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE)	48	38	30	2	2	-	18	5	12	-	5	-	40
14	2000/53/WE	W sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji	46	46	17	6	6	-	25	9	26	8	1	-	69
15	86/278/EWG	W sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie	45	9	1	2	-	-	3	1	3	-	-	-	7
16	2006/11/WE	W sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty	17	10	1	-	5	-	2	1	6	-	-	-	9
17	80/68/EWG	W sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem przez niektóre substancje niebezpieczne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
18	91/271/EWG	Dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych	173	47	9	16	3	-	20	-	16	-	3	-	39
19	91/676/EWG	Dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego	10	1	1	-	-	-	1	1	1	-	-	-	3

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT OCHRONY ŚRODOWISKA W ZIELONEJ GÓRZE

20	2000/14/WE	W sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emisji hałasu do środowiska przez urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń zmieniona dyrektywą 2005/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.12.2005 r.	91	29	6	-	-	-	1	-	5	-	-	-	6
21	2002/49/WE	Odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku	52	31	10	-	-	-	6	-	8	10	2	-	26
22	87/217/EWG	W sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	2006/66/WE	W sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG	38	18	2	-	-	-	-	2	2	-	-	-	4
24	75/439/EWG	W sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	96/59/WE	W sprawie usuwania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
26	Rozporządzenie 1005/2009/WE	W sprawie substancji zubożających warstwę ozonową	128	20	11	2	-	-	11	2	9	-	-	-	22
27	Rozporządzenie 842/2006 PEiR	W sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych	24	15	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28	96/82/WE	W sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi	14	9	6	-	-	-	3	-	6	-	-	-	9
29	Rozporządzenie nr 1907/2006 PEiR	W sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE	275	17	8	-	-	-	8	1	8	-	-	-	17
30	2009/41/WE	W sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31	2001/18 EC	W sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT OCHRONY ŚRODOWISKA W ZIELONEJ GÓRZE

32	166/2006/WE	W sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniająca dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE	94	60	11	-	-	-	11	-	11	-	-	-	22
33	2004/35/WE	W sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu	2	2	-	-	-	2	-	-	-	2	-	-	2
34	2006/21/WE	W sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* zaliczone do kategorii wg podziału naruszeń:

- kategoria 1) brak realizacji lub naruszenie obowiązków, niezwiązanych z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, wynikających z mocy prawa i decyzji administracyjnych (np. brak ewidencji, brak przekazywania wyników pomiarów, brak wykonywania pomiarów),
- kategoria 2) naruszenie warunków pozwoleń, zezwoleń lub zgłoszeń określających warunki korzystania ze środowiska,
- kategoria 3) brak uregulowań formalno-prawnych korzystania ze środowiska, nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zapobiegania, usuwania lub ograniczania skutków poważnych awarii przemysłowych,
- kategoria 4) zanieczyszczenie środowiska spowodowane zaniedbaniami w eksploatacji instalacji chroniących środowisko lub innymi działaniami użytkownika instalacji.

Klasyfikację kontroli ze względu na występujące naruszenia należy przypisać zawsze do najwyższej z kategorii naruszenia (1- 4).

Tabela nr 8. Zaświadczenia i opinie wydawane przez WIOŚ w Zielonej Górze w 2010 roku.

L.p.	Rodzaj dokumentu	Podstawa prawna	Liczba wydanych dokumentów
1.	Zaświadczenie stwierdzające, że obiekty przeznaczone do prowadzenia zamierzonej działalności gospodarczej spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie środowiska	Art. 22 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. z 2008 r. Nr 11, poz. 70 i Nr 52, poz. 303)	-
2.	Zaświadczenie stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne, o których mowa w przepisach ustawy, spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie środowiska	Art. 14 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007 z późn. zm.)	1
3.	Zaświadczenie stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone odpowiednio w przepisach o ochronie środowiska	Art. 19 ust. 2 pkt 6 lit. D ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292 z późn. zm.)	-
4.	Zaświadczenie stwierdzające, że pomieszczenia przeznaczone do prowadzenia działalności polegającej na konfekcjonowaniu lub obrocie środkami ochrony roślin spełniają wymagania ochrony środowiska	Art. 64 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849 (z późn. zm.)	11
5.	Zaświadczenie stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem o zezwolenie na wyrób alkoholu etylowego lub wyrobów tytoniowych spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie środowiska	Art. 5 ust. 2 pkt 6 lit. C ustawy z dnia 2 marca 2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych.(Dz. U. Nr 31, poz.353 z późn. zm.)	1
6.	Zaświadczenie stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie środowiska.	Art. 12 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. (Dz. U. Nr .67, poz. 679 z późn. zm.)	-
7.	Zaświadczenie informujące, że na terenie, na którym położone jest projektowane ekologiczne gospodarstwo rolne, nie nastąpiło przekroczenie dopuszczalnych stężeń szkodliwych substancji zanieczyszczających powietrze i wodę.	Art. 28 ust. 3 Ustawy z dnia 20 lipca 1991r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287 z późn. zm.)	-

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT OCHRONY ŚRODOWISKA W ZIELONEJ GÓRZE

8.	Informacja o stanie przestrzegania wymagań ochrony środowiska	§13 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 października 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Modernizacja gospodarstw rolnych” i „ułatwienie startu młodym rolnikom” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. Nr 193, poz.1397, z późn. zm.)na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz. U. Nr 64, poz. 427 z późn. zm.)	8
9.	Informacja o: 1) wynikach kontroli, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, dotyczących udzielenia i wykorzystania pomocy zgodnie z prawem i ustaleniami planu rozwoju obszarów wiejskich i przestrzegania zasad zwykłej dobrej praktyki rolniczej oraz 2) działaniach podjętych w toku kontroli, jeżeli w czasie wykonywania czynności kontrolnych stwierdzono uchybienia w działalności prowadzonej przez podmioty kontrolowane. Informacje te są przekazywane na pisemny wniosek agencji płatniczej akredytowanej na podstawie przepisów o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie współpracy organów administracji rządowej i samorządowej z agencją płatniczą przy realizacji zadań związanych z udzielaniem pomocy finansowej na działania objęte planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz. U. Nr 191, poz. 1958) na podstawie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz. U. Nr 229, poz. 2273 z późn. zm.)	-
10.	Opinia w sprawie dopuszczalności gromadzenia ścieków w zbiorniku bezodpływowym lub oczyszczania ich w przydomowej oczyszczalni ścieków, gdy ilość tych ścieków przekracza 5 m ³ na dobę a brak jest warunków przyłączenia działki do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej	§ 26 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. (Dz. U. Nr 75, poz..690 z późn. zm.)	-
11.	Stanowisko odnośnie wpływu zakładanego lotniska na środowisko	Art. 55 ust. 3 pkt 10 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U z 2006 r. Nr 100, poz. 696 z późn. zm.)	-
12.	Opinia odnośnie wpływu zakładanego lądowiska na środowisko	§ 6 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004r. w sprawie ewidencji lądowisk (Dz. U. Nr 118 poz. 1238)	-

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT OCHRONY ŚRODOWISKA W ZIELONEJ GÓRZE

13.	Zaświadczenie o nie zaleganiu z płatnościami z tytułu administracyjnych kar pieniężnych za naruszanie warunków ochrony środowiska	Zaświadczenie wymagane jest przy ubieganiu się o pomoc finansową ze środków NFOŚiGW, WFOŚiGW, innych funduszy ekologicznych oraz o ubieganiu się o kredyty bankowe. Art. 217 § 2 pkt 2, art. 218 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.)	118
14.	Zaświadczenie o uzyskaniu efektu ekologicznego	Dla inwestycji prowadzonej przez podmiot, który ubiega się o wsparcie finansowe w NFOŚiGW lub WFOŚiGW. Art. 217§ 2 pkt 2, art. 218 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)	-
15.	Opinie i zaświadczenia m.in. o działaniach na rzecz ochrony środowiska - na potrzeby konkursu „Lider Polskiej Ekologii” i innych konkursów ekologicznych oraz nagród Prezydenta RP, wojewody, itp.	Art. 217§ 2 pkt 2, art. 218 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).	1
16.	Informacja dotycząca przestrzegania przepisów o ochronie środowiska przez prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.	Art. 5 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U Nr 124 poz. 859)	2

W przypadku wydawania innych niż określone w tabeli zaświadczeń lub opinii, proszę o dodanie kolejnych pozycji do tabeli.

III. Przeciwdziałanie poważnym awariom

1. Rejestr zakładów, których działalność może być przyczyną wystąpienia poważnej awarii, zwany dalej rejestrem potencjalnych sprawców poważnych awarii

Według stanu na dzień 31 grudnia 2010 r. rejestr zakładów, potencjalnych sprawców poważnych awarii obejmował **14** zakładów, w tym:

- 5 zakładów zakwalifikowanych do grupy o dużym ryzyku (ZDR),
- 2 zakłady zakwalifikowane do grupy o zwiększonym ryzyku (ZZR),
- 7 pozostałych zakładów mogących spowodować poważne awarie.

Tabela 9 Liczba zakładów w rejestrze potencjalnych sprawców poważnych awarii*

Województwo	Stan na dzień 31.12.2009 r.			Stan na dzień 31.12.2010 r.		
	wszystkie zakłady w tym :			wszystkie zakłady w tym :		
	ZDR	ZZR	pozostałe	ZDR	ZZR	pozostałe
1	2	3	4	5	6	7
lubuskie	4	4	6	5	2	7

(* liczba zakładów o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowych powinna zostać uzgodniona z organem właściwym Państwowej Straży Pożarnej).

ZDR – zakłady o dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowych

ZZR – zakłady o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowych

Pozostałe – zakłady mogące spowodować poważne awarie

W porównaniu do stanu na koniec 2009 r. ogólna liczba zakładów mogących spowodować poważne awarie nie zmieniła się.

W poszczególnych grupach zakładów:

- o 1 zakład zwiększyła się liczba zakładów o dużym ryzyku;
- o 2 zakłady zmniejszyła liczba zakładów o zwiększonym ryzyku;
- o 1 zakład zwiększyła się liczba tzw. zakładów pozostałych.

Szczegółowe zmiany w poszczególnych grupach zakładów w 2010 r. przedstawiają się następująco:

ZDR

1. Wykaz zakładów wprowadzonych do rejestru ZDR;

Do rejestru ZDR woj. lubuskiego w 2010 r. wprowadzono Bazę Paliw Płynnych w Mirostowicach Dolnych należąca do Przedsiębiorstwa Wielobranżowego APEXIM. Baza

Paliw w Mirostowicach Dolnych jest zakładem, który w 2009 r. zaliczany był do grupy ZZR. W 2010 r. zakończono II etap realizacji inwestycji zwiększając zdolność magazynową bazy o 20000 m³ etyliny, co stało się podstawą zakwalifikowania obiektu do grupy ZDR.

2. Wykaz zakładów skreślonych z rejestru ZDR;

Z rejestru ZDR woj. lubuskiego w 2010 r. nie skreślono żadnego zakładu.

ZZR

1. Wykaz zakładów wprowadzonych do rejestru ZZR;

Do rejestru ZZR woj. lubuskiego w 2010 r. nie wprowadzono żadnego zakładu

2. Wykaz zakładów skreślonych z rejestru ZZR;

W 2010 r. z rejestru ZZR woj. lubuskiego skreślono Zakład Bama Polska Sp. z o.o. w Gorzowie Wlkp. Dokonano tego w porozumieniu z Komendą Wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej w Gorzowie Wlkp. po uzyskaniu potwierdzenia, że zakład wycofał z Komendy Miejskiej PSP w Gorzowie Wlkp. przedłożony w dniu 7 października 2009 r. Plan Zapobiegania Awariom i zadeklarował zmniejszenie ilości magazynowanych dezodorantów do poziomu podprogowego dla ZZR.

Ponadto w 2010 r. z rejestru ZZR skreślono Bazę Paliw Płynnych w Mirostowicach Dolnych, która ze względu na zwiększenie stanów magazynowych etyliny zakwalifikowana została do grupy ZDR.

ZAKŁADY POZOSTAŁE

1. Wykaz zakładów wprowadzonych do rejestru zakładów pozostałych;

W 2010 r. do wykazu zakładów pozostałych wprowadzono Zakład Bama Polska Sp. z o.o. w Gorzowie Wlkp. w związku ze skreśleniem go z grupy ZZR.

2. Wykaz zakładów skreślonych z rejestru zakładów pozostałych (z opisem jak wyżej).

Z rejestru zakładów pozostałych woj. lubuskiego w 2010 r. nie skreślono żadnego zakładu.

Tabela 10. Wykaz złożonej i zaktualizowanej przez ZDR i ZZR w 2010 roku dokumentacji dotyczących poważnych awarii

Województwo	Liczba ZDR	Liczba ZZR	Łącznie w 2010 roku	Dokumentacja*				
				zgłoszenie	PZA	ROB	WPOR	ZPOR
				złożone/ aktualiz.	złożone/ aktualiz.	złożone/ aktualiz.	złożone/ aktualiz.	złożone/ aktualiz.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
lubuskie	5	2	7	7/1	7/2	5/2	5/2	2/0

PZA – program zapobiegania awariom

ROB – raport o bezpieczeństwie

WPOR – wewnętrzny plan operacyjno ratowniczy

ZPOR – zewnętrzny plan operacyjno ratowniczy

Dokumentacja złożona – należy wyszczególnić wszystkie zakłady, które posiadają dokumentację zatwierdzoną (aktualną) przez organy właściwe tj. dokonały zgłoszenia, opracowały PZA, ROB, WPOR, posiadają ZPOR.*

Dokumentacja aktualizowana (w 2010 r.) – należy wyszczególnić zakłady, które ze względu na zmiany w 2010 r., zgodnie z art. 257 i 258 POŚ dokonały aktualizacji dokumentacji tj. zgłoszenia, PZA, ROB, WPOR, ZPOR.*

W 2010 roku aktualizacji zgłoszenia wraz z przedłożeniem PZA, Raportu o Bezpieczeństwie oraz Wewnętrznego Planu Operacyjno Ratowniczego dokonała Baza Paliw Płynnych w Mirostowicach Dolnych Przedsiębiorstwa Wielobranżowego APEXIM. Przedłożenie powyższych dokumentów związane było z dokonaną rozbudową bazy o kolejny zbiornik magazynowy etyliny o poj. 20000 m³, co spowodowało zakwalifikowanie obiektu do grupy ZDR. Użytkownik bazy realizując ustawowe obowiązki dotyczące ZDR przedłożył wymagane dokumenty.

Aktualizacji PZA, ROB oraz WPOR dokonał również Zakład KRONOPOL Sp. z o.o. w Żarach. Potrzeba aktualizacji w/w dokumentów wynikała z zakończonej rozbudowy zakładu o kolejną instalację produkcji kleju oraz przeprowadzonych zmian technologicznych i organizacyjnych z tym związanych. Zmieniony, zaktualizowany raport o bezpieczeństwie został przyjęty i zatwierdzony przez Lubuskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Gorzowie Wlkp.

Według stanu na dzień 31 grudnia 2010 roku wszystkie zakłady o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowych posiadają wymaganą prawem dokumentację przeciwdziałania poważnym awariom.

Spośród 5 zakładów o dużym ryzyku:

- 5 stanowią zakłady zgłoszone na podstawie substancji indywidualnych z tabeli 1 Rozporządzenia MG w sprawie klasyfikacji;

w tym:

- 2 zakłady posiadające substancje wg poz. 18 w tabeli 1,
- 1 zakład posiadający substancje wg poz. 14 i 22 w tabeli 1,
- 1 zakład posiadający substancje wg poz. 14 w tabeli 1,
- 1 zakład posiadający substancje wg poz. 34 w tabeli 1.

Podobna analiza dla 2 zakładów o zwiększonym ryzyku przedstawia się następująco:

- 2 stanowią zakłady zgłoszone na podstawie substancji indywidualnych z tabeli 1 Rozporządzenia MG w sprawie klasyfikacji;

w tym:

- 1 zakład posiadający substancje wg poz. 18 w tabeli 1,
- 1 zakład posiadający substancje wg poz. 34 w tabeli 1.

Wszystkie zakłady dużego ryzyka z terenu woj. lubuskiego (4) przedstawiły do 31 stycznia 2010 r. informację o substancjach niebezpiecznych wg stanu na dzień 31 grudnia 2009 r. (art. 263 ustawy Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.)).

Spośród 4 zakładów dużego ryzyka z terenu woj. lubuskiego, zarejestrowanych do dnia 31 grudnia 2007 r., 3 powiadomiły o przeprowadzeniu analizy wewnętrznego planu operacyjno – ratowniczego (art. 261 ust. 4 ustawy jw.).

Shell Gas Polska Sp. z o.o. Rozlewnia gazu płynnego w Nowej Niedrzwicy nie powiadomiła WIOŚ o przeprowadzeniu analizy wewnętrznego planu operacyjno – ratowniczego. Po kontroli zakładu wydano stosowne zarządzenie pokontrolne w tej sprawie.

2. Kontrole IOŚ w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom

2.1. Kontrole potencjalnych sprawców poważnych awarii

Na zaplanowane 9 kontroli (150 % w odniesieniu do 2009 r.) w zakładach mogących potencjalnie spowodować poważne awarie wykonano 9 kontroli, w tym:

- 5 kontroli zakładów o dużym ryzyku (ZDR);
- 1 kontrolę zakładu o zwiększonym ryzyku (ZZR);
- 3 kontrole pozostałych zakładów.

Tabela 11. Liczba kontroli w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom*

Województwo	Potencjalni sprawcy PA				Potencjalni sprawcy PA				Nadzór z tytułu ustawy o subst. chem plan/wyk	Trans-port
	planowane				wykonane					
	ZDR	ZZR	pozostałe	Razem	ZDR	ZZR	pozostałe	Razem		
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
lubuskie	5	1	3	9	5	1	3	9	11/11	2

(* proszę podać, czy wszystkie ZDR zostały skontrolowane zgodnie z ustawowym obowiązkiem – co najmniej raz w roku, a ZZR - co najmniej raz na dwa lata)

Łącznie w 2010 roku wykonano 6 kontroli w ZDR i ZZR, tj. w zakładach objętych Dyrektywą Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi, tzw. zakładach SEVESO. Wszystkie ZDR i ZZR kontrolowane są zgodnie z ustawowymi obowiązkami tj. co najmniej raz w roku ZDR oraz raz na dwa lata ZZR.

Ponadto zrealizowano 3 kontrole w zakładach „pozostałych” objętych rejestrem, które posiadają mniejsze ilości substancji niebezpiecznych niż zakłady zwiększonego ryzyka, jednak też mogące spowodować poważną awarię.

W ramach kontroli zakładów w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom, organy Inspekcji przeprowadziły 11 kontroli dotyczących przestrzegania przepisów ustawy o substancjach i preparatach chemicznych.

Wykonane kontrole dotyczyły w szczególności:

- identyfikacji i sposobu magazynowania substancji niebezpiecznych znajdujących się w zakładach podlegających pod wymogi dyrektywy REACH,
- prawidłowości sporządzania kart charakterystyki substancji niebezpiecznej w zakresie postępowania w przypadku uwolnienia substancji,
- prawidłowości sporządzenia kart charakterystyki substancji niebezpiecznej w zakresie postępowania z odpadami powstałymi podczas zwalczania skutków niekontrolowanego wycieku substancji.

W 2010 r. inspektorzy IOŚ uczestniczyli w 2 kontrolach transportu drogowego materiałów niebezpiecznych, zorganizowanych przez inne organy: Policję, Służbę Celną, Inspekcję Transportu Drogowego i Straż Graniczną. Kontrole wspólne przeprowadzono w dwóch zespołach kontrolnych w rejonie byłych przejść granicznych Olszyna i Świecko.

Ponadto w 2010 r. przeprowadzono 9 kontroli w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom w zakładach z poza rejestru potencjalnych sprawców poważnych awarii, w tym w 8 stacjach paliw płynnych oraz w Zakładzie Utylizacji Odpadów WEXPOL w Dąbrówce Wlkp.

Dotyczyły one w szczególności:

- warunków magazynowania i dystrybucji produktów naftowych,
- wyposażenia instalacji stacji paliw w systemy hermetyzacji,
- sposobu zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego w miejscach magazynowania substancji niebezpiecznej,
- sposobu gospodarowania odpadami niebezpiecznymi powstającymi w następstwie prowadzonej działalności,
- uregulowań formalno-prawnych prowadzonej działalności,
- poprawności naliczania opłat za korzystanie ze środowiska.

Łącznie w 2010 r. przeprowadzono 31 kontroli (w 2009 r. - 26 kontroli), w tym:

- 9 kontroli potencjalnych sprawców PA,
- 11 kontroli w zakresie substancji i preparatów,
- 2 kontrole transportu materiałów niebezpiecznych,
- 9 kontroli innych zakładów z poza rejestru PA.

2.2 Postępowanie pokontrolne

Tabela 12. Liczba zarządzeń pokontrolnych w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom

Lp.	Województwo	Liczba zarządzeń					Wykonane /w trakcie realizacji	Niewykonane
		ZDR	ZZR	pozostałe	Z tytułu ustawy o subst. chem.	Ogółem (2+3+4+5)		
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
1.	lubuskie	4	1	1	0	6	3/3	0

Ogółem w wyniku działań kontrolnych wydano 6 zarządzeń, w tym:

- 4 zarządzenia pokontrolne w zakładach o dużym ryzyku,

- 1 zarządzenie pokontrolne w zakładzie o zwiększonym ryzyku,
- 1 zarządzenie pokontrolne w pozostałych zakładach.

Nie wydawano zarządzeń z tytułu realizacji ustawy o substancjach i preparatach chemicznych.

Tabela 13. Postępowanie pokontrolne w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom

Województwo	Lp.	Postępowanie pokontrolne	ZDR	ZZR	pozostałe	Z tytułu ustawy o subst. chem	Transport
1	2	3	4	5	6	7	8
lubuskie	1.	Liczba wydanych decyzji					
	2.	Wstrzymanie ruchu instalacji	0	0	0	0	0
	3.	Liczba zarządzeń pokontrolnych	4	1	1	0	0
	4.	Liczba postanowień wstrzymujących oddanie inwest.	0	0	0	0	0
	5.	Liczba wniosków do organów ścigania*	0	0	0	0	0
	6.	Pouczenie	1	1	1	0	0
	7.	Mandat	0	0	0	0	0
	8.	Kara pieniężna	0	0	0	0	0
	9.	Liczba wystąpień do: a) PSP b) innych organów kontroli c) organów administracji publicznej	0	0	0	0	0

Na podstawie przeprowadzonych kontroli stwierdzono następujące przypadki naruszenia przepisów (jakie i w jakich zakładach):

- brak aktualizacji raportu o bezpieczeństwie i wewnętrznego planu operacyjno ratowniczego w Rozlewni Gazu Płynnego w Nowej Niedzwicy należącej do Shell Gas Polska Sp. z o.o.,
- nieczytelne oznakowanie rurociągów przesyłowych substancji niebezpiecznych, stwarzające utrudnienie w prowadzeniu akcji ratowniczej w przypadku powstania zagrożenia; uchybienie stwierdzono w Zakładach KRONOPOL w Żarach oraz w Bazie Paliw Płynnych w Mirostowicach Dolnych należącej do P.W. APEXIM,
- brak bieżącej aktualizacji prowadzonej dokumentacji formalno –prawnej dotyczącej ZDR w części dotyczącej kierownictwa zakładu i osób funkcyjnych. Niedopełnienie stwierdzono w Zakładzie ROCKWOOL Polska Sp. z o.o. w Cigacicach,
- brak sprawnego wiatrowskazu na budynku technologicznym Zakładu Produkcji Mleczarskiej w Gorzowie Wlkp. należącego do Spółdzielni Mleczarskiej "Mlekpól" w Grajewie,

W następstwie stwierdzonych uchybień, poza wydanymi zarządzeniami pokontrolnymi, nie kierowano wniosków o podjęcie działań do innych organów kontrolnych i organów administracji publicznej.

Realizacja zarządzeń:

- zrealizowano 3 zarządzenia, w tym:
 - 1 zarządzenie w ZDR,
 - 1 zarządzenie w ZZR,
 - 1 zarządzenie w pozostałych,
- w trakcie realizacji są 3 zarządzenia.

Przyczyny niezrealizowania zarządzeń:

Podstawową przyczyną niezrealizowania obowiązków do końca 2010 r. było wyznaczenie terminu ich realizacji na dzień 28 lutego 2011 r.

W trakcie wykonanych kontroli na podstawie ustawy o substancjach i preparatach chemicznych nie stwierdzono uchybień i naruszeń prawa.

Podczas prowadzonych kontroli stwierdzono dalszą znaczącą poprawę w zakresie stanu technicznego eksploatowanych instalacji oraz stosowania nowoczesnych systemów monitorowania procesów technologicznych stwarzających ryzyko wystąpienia poważnej awarii. Wiodącym zakładem w woj. lubuskim w zakresie wprowadzania nowoczesnych systemów kontrolno-pomiarowych i zabezpieczających jest zakład Kronopol w Żarach.

Podział na kategorie naruszeń

Spośród nałożonych 6 zarządzeń pokontrolnych 3 zostały wykonane, a 3 znajdują w fazie realizacji. Terminy realizacji 3 zarządzeń pokontrolnych upływają po 28 lutego 2011 r.

Zgodnie z przyjętym w 2009 r. podziałem nieprawidłowości na 4 kategorie naruszeń w zakresie spraw poważnych awarii w poszczególnych kategoriach odnotowano:

- kategoria 1 – 100 %,
- kategoria 2 – 0 %,
- kategoria 3 – 0 %,
- kategoria 4 – 0 %.

Z przeprowadzonej analizy wynika, że wszystkie naruszenia kwalifikowały się do kategorii 1.

2.3 Współpraca z innymi organami kontroli

W sprawach zwalczania poważnych awarii WIOŚ w Zielonej Górze współdziałał z Państwową Strażą Pożarną, organami administracji rządowej i samorządowej, Policją, Państwową Inspekcją Sanitarną, Inspekcją Transportu Drogowego, Służbą Celną organami Nadzoru Budowlanego.

Formy współpracy z w/w instytucjami i jednostkami kontrolnymi były następujące.

Współpraca ze Państwową Strażą Pożarną realizowana jest w ramach corocznych wspólnie przeprowadzanych kontroli, co wynika m.in. z realizacji porozumienia zawartego pomiędzy Lubuskim Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska a Lubuskim Komendantem Wojewódzkim PSP z dnia 2 grudnia 2002 r. Raz do roku odbywają się spotkania podsumowujące współpracę.

Współpraca ze Strażą Graniczną i Służbą Celną polegała na wymianie doświadczeń w zakresie awarii i innych tzw. miejscowych zdarzeń, jak również na wspólnym uczestnictwie w kontrolach przemieszczania odpadów i przewozów materiałów niebezpiecznych.

Współpraca z pozostałymi organami prowadzona była na bieżąco – w zależności od doraźnych potrzeb.

3. Zdarzenia o znamionach poważnych awarii

3.1. Występowanie zdarzeń

W roku 2010 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Zielonej Górze zarejestrował informacje o wystąpieniu 4 zdarzeń.

Szczegółowy wykaz zdarzeń zawiera tabela 14:

Tabela 14. Wykaz zdarzeń o znamionach poważnych awarii, które wystąpiły w 2010 r.

Lp.	Indeks z programu Eko-awarie	Data	Miejsce	Czy spełnia kryteria RMŚ* (Tak/Nie; podać paragraf)	Czy organ prowadzący akcję ratowniczą przekazał informację w trybie RMŚ* (Tak/Nie; podać nazwę organu)
1	2	3	4	5	6
1.	082-2010-001	25-01-2010	Gorzów Wlkp.	Nie	Nie
2	081-2010-001	19-08-2010	Zielona Góra	Nie	Nie
3	081-2010-002	29-08-2010	Dąbrówka Wlkp.	Nie	Nie
4	081-2010-003	10-09-2010	Miłaków	Nie	Nie

*Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30.12.2002 r. w sprawie poważnych awarii objętych obowiązkiem zgłoszenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Liczba zdarzeń ze względu na miejsce powstania w 2010 r. podano w tabeli 15.

Tabela 15. Liczba zdarzeń o znamionach poważnych awarii w zależności od miejsca wystąpienia

Miejsce zdarzenia	Liczba	Indeks z programu Ekoawarie
ZAKŁADY (ogółem)	2	081-2010-002 082-2010-001
w tym:		
• ZDR	0	
• ZZR	0	
• POZOSTAŁE	1	082-2010-001
• INNE, NIE UWZGLĘDNIONE W POWYŻSZYCH GRUPACH (nie objęte rejestrem)	1	081-2010-002
TRANSPORT (ogółem)	1	081-2010-003
w tym		
• drogowy	1	081-2010-003
• kolejowy	0	
• rurociągowy	0	
• wodny	0	
INNE (określić jakie) Obiekt użyteczności publicznej- Uniwersytet Zielonogórski	1	081-2010-001
OGÓŁEM (zgodnie z OŚ-2b)		4

Tabela 16 Liczba zdarzeń z udziałem substancji niebezpiecznych w podziale na klasy zgodnie z systemem klasyfikacji towarów niebezpiecznych ONZ

Klasa	Opis	Liczba zdarzeń	Indeks z programu Ekoawarie
Klasa 1	Materiały i przedmioty wybuchowe		
Klasa 2	Gazy		
Klasa 3	Materiały ciekłe zapalne	2	081-2010-001 081-2010-003
Klasa 4.1	Materiały stałe zapalne		
Klasa 4.2	Materiały samozapalne		
Klasa 4.3	Materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne		
Klasa 5.1	Materiały utleniające		
Klasa 5.2	Nadtlenki organiczne		
Klasa 6.1	Materiały trujące		
Klasa 6.2	Materiały zakaźne		
Klasa 8	Materiały żrące	1	082-2010-001
Klasa 9	Różne materiały i przedmioty niebezpieczne	1	081-2010-002
OGÓŁEM (zgodnie z OŚ-2b)			4

3.2. Przyczyny występowania poważnych awarii

Opisanie przyczyn powstawania wszystkich zgłoszonych i uzgodnionych zdarzeń (np. czynnik ludzki, techniczne, warunki atmosferyczne):

- indeks 082-2010-001 – wyciek kwasu solnego ze zbiornika magazynowego na terenie Elektrociepłowni Gorzów SA w Gorzowie Wlkp. nastąpił z przyczyn technicznych spowodowanych bardzo niskimi temperaturami otoczenia.
- Indeks 081-2010-001 – wyciek oleju z urządzenia elektroenergetycznego na Wydziale Elektrycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego nastąpił z przyczyn technicznych spowodowanych przegrzaniem urządzenia.
- Indeks 081-2010-002 – pożar hałdy posegregowanych odpadów w firmie WEXPOL w Dąbrówce Wlkp. spowodowany był przez czynnik ludzki, gdyż przyczyną pożaru było prawdopodobnie podpalenie odpadów przez nieustalonego sprawcę.
- Indeks 081-2010-003 – zdarzenie drogowe w miejscowości Miłaków gm. Nowe Miasteczko, w którym do środowiska gruntowego przedostało się 1053 litry oleju napędowego spowodowane był czynnikiem ludzkim, tj. niedostosowaniem się kierowcy pojazdu do zaistniałych warunków drogowych.

Tabela 17. Analiza zdarzeń o znamionach poważnych awarii z uwzględnieniem zanieczyszczonych elementów środowiska

Lp.	Miejsce zdarzenia	Liczba zdarzeń	Liczba pobranych prób ogółem	Liczba pobranych prób/liczba stwierdzonych przekroczeń		
				Powietrze	woda	grunt
1	2	3	4	5	6	7
1	Zakłady					
a	ZDR					
b	ZZR					
c	Zakłady pozostałe	1				
d	Zakłady nie wymienione w poz. 1-3	1	2			2/0
2	Transport	1	1			1/1
a	drogowy					
b	kolejowy					
c	wodny					
d	rurociągowy					

3	Inne (wyżej nie wymienione, określić jakie). Obiekt użyteczności publicznej – Uniwersytet Zielonogórski	1	1		1/0	
---	--	---	---	--	-----	--

Tab. 18. Liczba zdarzeń z poborem prób (ogółem)

Indeks z programu Ekoawarie	Liczba pobranych prób	Liczba stwierdzonych przekroczeń
081-2010-001	1	0
081-2010-002	2	0
081-2010-003	1	1

3.3. Przykłady poważnych awarii, mających miejsce w 2010 r. (część opisowa z uwzględnieniem dokumentacji fotograficznej)

3.3.1 Zakłady zaliczone do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii (dla wszystkich ZDR):

W województwie lubuskim nie wystąpiły przypadki poważnych awarii w zakładach o dużym ryzyku wystąpienia awarii.

3.3.2 Zakłady zaliczone do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii (dla wszystkich ZZR):

W województwie lubuskim nie wystąpiły przypadki poważnych awarii w zakładach o zwiększonym ryzyku poważnej awarii

3.3.3 Pozostałe zakłady :

W dniu 25 stycznia 2010 r. miał miejsce wyciek kwasu solnego ze zbiornika magazynowego na terenie Elektrociepłowni Gorzów SA w Gorzowie Wlkp. Natychmiast po zgłoszeniu awarii przeprowadzono kontrolę instalacji magazynowej kwasu solnego, oględziny zanieczyszczonego terenu wokół magazynu (odstąpiono od poboru próbek w związku z zamrożeniem gruntu) oraz kanalizacji przemysłowej i deszczowej wokół magazynu i ich powiązania z kanalizacją ogólnospławną Zakładu Energoelektrycznego Energostil Sp. z o.o., który wprowadza wody opadowe i umownie czyste z terenu m.in. Elektrociepłowni w Gorzowie Wlkp. do rzeki Warty. Ustalono, że w wyniku przedostania się kwasu do kanalizacji nie stwierdzono istotnego obniżenia się odczynu ścieków w ZE Energostil Sp. z o.o. w Gorzowie Wlkp., który w trakcie awarii monitorował odczyn ścieków. W następstwie kontroli wydano zarządzenie pokontrolne, w którym zobowiązano kierownictwo zakładu do wyeli-

minowania błędów konstrukcyjnych instalacji magazynowej kwasu solnego, a które mogły przyczynić się awarii. Ponadto nakazano usunięcie i przekazanie zanieczyszczonego kwasem solnym gruntu otaczającego magazyn wyspecjalizowanej firmie. Wszystkie punkty zarządzenia zostały wykonane.

3.3.4 Inne zakłady:

Na terenie woj. lubuskiego odnotowano dwa przypadki zdarzeń o znamionach poważnych awarii na terenie innych jednostek i zakładów z poza rejestru.

Pierwszy przypadek miał miejsce w dniu 19 sierpnia 2010 r. na terenie Uniwersytetu Zielonogórskiego gdzie doszło do wycieku oleju z urządzenia elektroenergetycznego chłodzonego olejem. Olej przedostał się systemem kanalizacji deszczowej do wód powierzchniowych tj. do cieku podstawowego o nazwie Gęśnik. Podjęta przez Państwową Straż Pożarną akcja ratownicza pozwoliła na zatrzymanie zanieczyszczenia na pierwszym zbiorniku retencyjnym na cieku, bez możliwości dalszego jego rozprzestrzeniania się. Zebrano ok. 50 litrów oleju, który przekazano do utylizacji jednostce specjalistycznej. Przeprowadzone badania wód powierzchniowych poniżej zapór sorpcyjnych nie wykazały występowania przekroczeń wartości dopuszczalnych.

W drugim przypadku który miał miejsce w dniu 29 sierpnia 2010 r. w miejscowości Dąbrówka Wlkp. doszło do pożar zmagazynowanych przesortowanych odpadów komunalnych. Hałda odpadów zajęta pożarem posiadała kubaturę ok. 4000 m³. Wysegregowane odpady przeznaczone były do produkcji paliwa alternatywnego wykorzystywanego w cementowniach. Ze względu na zaistniałe warunki atmosferyczne (silny porywisty wiatr) gaszenie pożaru trwało do 7 września 2010 r. Spaleniu uległo ok. 1000 m³ odpadów. Pozostała część odpadów (częściowo nadpalona) została wykorzystana do produkcji paliwa alternatywnego. W czasie trwania akcji ratowniczej udało się zminimalizować oddziaływanie zdarzenia na środowisko gruntowo-wodne. Pożar odbywał się na powierzchni szczelnej, skanalizowanej, z odprowadzeniem wód pogaśniczych do zbiornika retencyjnego znajdującego się na ciągu zakładowej kanalizacji deszczowej. W ostatniej fazie trwania pożaru wodę ze zbiornika wykorzystywano ponownie do gaszenia tworząc „zamknięty” obieg wody pożarowej. Przeprowadzone badania gruntu i wód podziemnych w rejonie zdarzenia nie wykazały przekroczenia standardów.

3.3.5 Transport:

W dniu 10 września 2010 r. w okolicach miejscowości Miłaków gmina Nowe Miasteczko na drodze krajowej nr 3 doszło do zdarzenia drogowego, w którym z uszkodzonej autocysterny wyciekło na pobocze drogi 2933 litrów oleju opałowego. Służby prowadzące akcję ratowniczą zdołały zebrać 1880 litrów oleju opałowego. Pozostała część paliwa, 1053 litry, spłynęła na nieutwardzone pobocze drogi i przedostała się do gruntu powodując jego zanieczyszczenie. Wykonane badania fizykochemiczne gruntu na obecność oleju mineralnego wykazały, że nie spełnia on standardów jakościowych ustalonych dla gruntów tej kategorii w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359).

W związku ze stwierdzonym zanieczyszczeniem WIOŚ wystąpił z wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. o podjęcie działań administracyjnych nakazujących sprawcy zdarzenia przywrócić środowiska do stanu właściwego. Do dnia 31.12.2010 r. działania naprawcze nie zostały zakończone.

3.4. Nadzór nad usuwaniem skutków

Tabela 19. Liczba zdarzeń o znamionach poważnych awarii według rodzajów

Lp.	Rodzaj zdarzenia	Liczba zdarzeń ogółem ² (suma kolumny 4 i 5)	w tym:	
			Liczba poważnych awarii ¹	Liczba zdarzeń o znamionach PA (różnica kolumny 3 i 4)
1	2	3	4	5
1	EMISJA (w tym WYCIEK)	3		3
2	POŻAR	1		1
3	EKSPLOZJA			
4	INNE (określić jakie)			
5	OGÓLEM (suma wierszy 1 – 4)	4		4

¹ – Poważne awarie spełniające kryteria Rozporządzenia MŚ

² – Liczba taka sama jak wykazana w pierwszym zdaniu w pkt. 3.1.

Tabela 20. Liczba zdarzeń o znamionach poważnych awarii z uwzględnieniem ich skutków

Lp.	Skutki zdarzenia ³	Liczba zdarzeń ogółem ² (suma kolumny 4 i 5)	w tym:	
			Liczba poważnych awarii ¹	Liczba zdarzeń o znamionach PA (różnica kolumny 3 i 4)
1	2	3	4	5
	<ul style="list-style-type: none"> • Uwolnienie substancji do wód podziemnych • Uwolnienie substancji do wód powierzchniowych 	1		1

• Uwolnienie substancji do gruntu	3		3
• Uwolnienie substancji do powietrza			
• Skutki dla zdrowia i życia ludzi			
• Skutki transgraniczne			
• inne (określić jakie)			

¹ – Poważne awarie spełniające kryteria Rozporządzenia MŚ

² – Liczba taka sama jak wykazana w pierwszym zdaniu w pkt. 3.1.

³ – Jeśli zdarzenie powoduje więcej niż 1 skutek, opisać poza tabelą

3.4.1. Postępowanie kontrolne

Tabela 21. Prowadzenie nadzoru nad usuwaniem skutków zdarzeń o znamionach poważnych awarii

Liczba zdarzeń ²	Lp.	Postępowanie pokontrolne		Indeks z programu Ekoawarie
		3	4	
	1	Liczba kontroli	4	082-2010-001 081-2010-001 081-2010-002 081-2010-003
	2	Liczba zarządzeń pokontrolnych	1	082-2010-001
		liczba zarządzeń zrealizowanych do 31.12.2010 r.	1	082-2010-001
		liczba zarządzeń niezrealizowanych do 31.12.2010 r. (podać przyczyny)	0	
		liczba zarządzeń do realizacji po 31.12.2010 r.	0	
	3	Liczba wydanych decyzji	0	
	4	Liczba mandatów	0	
	5 ³	Liczba wniosków do organów ścigania	0	
	6	Liczba wizji lokalnych	4	082-2010-001 081-2010-001 081-2010-002 081-2010-003
	7	Liczba wystąpień do:	1	081-2010-003
		a) PSP	0	
		b) innych organów kontroli	0	
		c) organ właściwy w sprawie rekultywacji gruntu	1	081-2010-003
		d) innych organów administracji publicznej (podać jakich)	0	
	8	Inne działania (określić jakie)	1	081-2010-001 Wystąpienie do Kanclerza Uniwersytetu Zielonogórskiego o podjęcie działań dyscyplinujących

² – Liczba taka sama jak wykazana w pierwszym zdaniu w pkt. 3.1.

3.4.2. Działania organów Inspekcji Ochrony Środowiska w przypadku wystąpienia poważnej awarii w 2010 r.

Działania Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w przypadku wystąpienia poważnej awarii są następujące.

W przypadku wystąpienia poważnej awarii WIOŚ w Zielonej Górze realizuje określone procedury zgodnie ze „Szczegółowymi Zasadami Postępowania...” określonymi przez GIOŚ we wrześniu 2007 roku oraz z zarządzeniem wewnętrznym nr 16/2009 Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Zielonej Górze. Zgodnie z nimi tygodniowe dyżury w zakresie poważnych awarii pełnią wyznaczeni inspektorzy Wydziału i Działu Inspekcji WIOŚ. Czas pełnienia dyżuru w dniu roboczym, rozpoczyna się o godzinie 15³⁰, trwa do godziny 20³⁰ i ma charakter dyżuru domowego telefonicznego (służbowy telefon komórkowy). Czas pełnienia dyżuru w sobotę rozpoczyna się o godzinie 7³⁰ i trwa do godziny 20³⁰; zaś niedziele i święta są dniami bez dyżuru. W tych dniach w przypadku poważnych awarii istnieje możliwość komunikowania się poprzez telefonię komórkową z Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska, jego Zastępcą, Kierownikiem Delegatury, Naczelnikiem Wydziału Inspekcji lub Kierownikiem Działu Inspekcji w Delegaturze. W dni robocze, w godzinach pracy od 7³⁰ do 15³⁰ zadania z zakresu poważnych awarii wykonują inspektorzy Wydziału Inspekcji i Działu Inspekcji w Delegaturze w ramach obowiązującej ich umowy o pracę.

Inspektor dyżurny wyposażony jest w kontaktowy telefon komórkowy, którego numer znany jest wszystkim zainteresowanym służbom ratowniczym oraz ma dostęp do środka transportu i do niezbędnego sprzętu do poboru prób. W uzasadnionych przypadkach istnieje możliwość wykorzystania do celów służbowych samochodów prywatnych – po uzgodnieniu z Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska, jego Zastępcą lub Kierownikiem Delegatury.

Do zadań dyżurnego należy:

1. Przyjmowanie od właściwych służb napływających zgłoszeń telefonicznych o wystąpieniu poważnej awarii oraz innych zdarzeniach o znamionach poważnych awarii.
2. Wypełnienie druku wstępnego zgłoszenia poważnej awarii i przekazanie go inspektorowi ds. poważnych awarii.
3. Sprawdzenie wiarygodności przyjętego zgłoszenia we współdziałaniu z:
 - oficerem dyżurnym Komendy Wojewódzkiej/Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej,
 - służbami dyżurnymi Wojewody Lubuskiego,
 - organami administracji samorządowej,

- oficerem dyżurnym Komendy Wojewódzkiej/Powiatowej (Miejskiej) Policji.
4. Powiadomienie o fakcie wystąpienia poważnej awarii (zdarzenia o znamionach poważnej awarii) Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Zielonej Górze, ewentualnie jego Zastępcy lub Kierownika Delegatury WIOŚ w Gorzowie Wlkp.
 5. Podjęcie działań zgodnie z decyzją Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, jego Zastępcy lub Kierownika Delegatury w Gorzowie Wlkp., w ramach „Szczegółowych zasad postępowania inspektorów IOŚ w przypadku wystąpienia poważnej awarii oraz zasady ich współdziałania z innymi organami administracji publicznej”, jak również zgodnie z Wytycznymi postępowania dyżurnych WIOŚ np.:
 - przeprowadzenie rozeznania sytuacyjnego na miejscu zdarzenia,
 - współdziałanie z kierującym akcją ratowniczą,
 - proponowanie zakresu niezbędnych działań z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska,
 - wskazanie miejsc poboru prób itd.
 6. Powiadomienie (telefonicznie i w formie notatki służbowej) Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska (jego Zastępcy) lub Kierownika Delegatury w Gorzowie Wlkp. o działaniach podjętych przez służby i instytucje właściwe do usuwania skutków poważnych awarii oraz o ewentualnych skutkach zdarzenia dla środowiska.
 7. Sporządzenie (po zakończeniu tygodniowego dyżuru) adnotacji w dzienniku dyżurów opisującej przebieg dyżuru oraz przekazanie teczki dyżuru i posiadanego sprzętu inspektorowi ds. poważnych awarii.

3.4.3. Nadzór organów Inspekcji Ochrony Środowiska nad wszystkimi zdarzeniami, które wystąpiły przed 2010 r.

Nadzór nad zdarzeniami, które miały miejsce przed 2010 r. został zakończony. Pozyskane i zebrane w bazach danych informacje z zakresu powstawania zdarzeń, zwalczania i usuwania ich skutków służą jako materiał studialny oraz szkoleniowy i są wykorzystywane przez instytucje wojewódzkie oraz ośrodki naukowe.

4. Prace badawczo- wdrożeniowe, analizy i ekspertyzy dotyczące poważnych awarii

WIOŚ nie prowadził w 2010 r. prac badawczo-wdrożeniowych, analiz i ekspertyz dotyczących poważnych awarii.

W dniach 8-9 czerwca 2010 r. przedstawiciele WIOŚ w Zielonej Górze uczestniczyli w VIII Forum Polsko-Niemieckim na temat przewozu materiałów niebezpiecznych, które odbyło się w Łagowie. Organizatorem Forum były Okręgowy Inspektorat Pracy w Zielonej Górze i Krajowy Urząd Pracy – Okręg Regionalny Cottbus. Celem spotkania była wymiana doświadczeń z zakresu nadzoru i kontroli przewozu materiałów niebezpiecznych. Podczas spotkania Zastępca Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska wygłosił referat pt. „Zdarzenia o znamionach poważnych awarii w transporcie na obszarze woj. lubuskiego w latach 1999-2009”.

W dniach 16-17 marca 2010 r. przedstawiciele WIOŚ uczestniczyli w seminarium szkoleniowym „Ochrona ludzi i środowiska przed awaryjnymi uwolnieniami substancji chemicznych do rzek” zorganizowanym w ramach europejskiego projektu CIVILARCH.

W seminarium, w czasie którego obradom współprzewodniczył Zastępca Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, wzięli między innymi udział przedstawiciele Wydziału i Działu Inspekcji WIOŚ w Zielonej Górze.

Projekt CIVILARCH realizowany był od 1 października 2008 r. do 30 września 2010 roku i obejmował wybrane rejony Grecji, Polski, Węgier i Bułgarii. Finansowany był w przeważającej części ze środków wspólnotowego Instrumentu Finansowania Ochrony Ludności. Polską część projektu wdrażaną w województwie lubuskim – w dorzeczu Odry – koordynował Instytut Ochrony Środowiska. Projekt CIVILARCH realizowany był w Polsce pod honorowym patronatem Wojewody Lubuskiego.

5. Szkolenia w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom

5.1 Szkolenia organizowane przez WIOŚ

W 2010 r. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Zielonej Górze nie organizował szkoleń dotyczących problematyki poważnych awarii dla innych instytucji i zakładów.

5.2 Szkolenia z udziałem przedstawicieli WIOŚ

W 2010 r. 2 przedstawiciele Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska brało udział w szkoleniu w Dębie, dotyczącym problematyki poważnych awarii, zorganizowanych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Departament Przeciwdziałania Poważnym Awariom w Gdańsku.

Tabela 23. Szkolenia z udziałem przedstawicieli WIOŚ

Lp.	Temat szkolenia	Termin szkolenia (data rozpoczęcia i zakończenia)	Organizator szkolenia	Liczba przeszkolonych osób (dokładna liczba osób)
1	Efektywność wdrażania Dyrektywy Seveso II	23-24.11.2010 r.	GIOŚ DPPA Gdańsk	2

Łącznie zostało przeszkolonych 2 przedstawicieli WIOŚ.

6. Współpraca międzynarodowa (opisać przykłady):

6.1. Współpraca w ramach Polsko – Niemieckiej Komisji ds. Wód Granicznych

- **Narady Grupy Roboczej W2 „Ochrona wód” Polsko – Niemieckiej Komisji ds. Wód Granicznych**

Przedstawiciele WIOŚ w Zielonej Górze wzięli udział w dwóch naradach Grupy Roboczej W2 „Ochrona wód” Polsko – Niemieckiej Komisji ds. Wód Granicznych, które odbyły się w dniach 20-21 kwietnia 2010 r. w Ratzdorf (Niemcy) oraz 15-17 listopada 2010 r. w Szczecinie.

- **Narada Grupy Roboczej W3 „Nadzwyczajne Zanieczyszczenia” Polsko - Niemieckiej Komisji ds. Wód Granicznych**

Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska uczestniczył w 17. naradzie Grupy Roboczej W3 „Nadzwyczajne Zanieczyszczenia” Polsko - Niemieckiej Komisji ds. Wód Granicznych, która odbyła się w Oybin (Niemcy) w dniach 6-8 grudnia 2010 roku.

6.2. Współpraca w ramach Międzynarodowej Komisji Ochrony Odry przed Zanieczyszczeniem

- **Narada Grupy Roboczej G3 „Zanieczyszczenia awaryjne” Międzynarodowej Komisji Ochrony Odry przed Zanieczyszczeniem**

Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Zielonej Górze uczestniczył w 6. naradzie Grupy Roboczej G3 „Zanieczyszczenia awaryjne” Międzynarodowej Komisji Ochrony Odry przed Zanieczyszczeniem, która odbyła się w dniach 26-29 kwietnia 2010 r. w Oybin (Niemcy). Przedmiotem spotkania był m.in. Międzynarodowy Plan Ostrzegawczo – Alarmowy i Plan Awaryjny dla rzeki Odry.

6.3. Współpraca w ramach Polsko – Niemieckiej Komisji ds. Współpracy Sąsiedzkiej w Dziedzinie Ochrony Środowiska

- **Posiedzeniu Polsko-Niemieckiej Komisji ds. Współpracy Sąsiedzkiej w Dziedzinie Ochrony Środowiska**

Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska uczestniczył w posiedzeniu Polsko-Niemieckiej Komisji ds. Współpracy Sąsiedzkiej w Dziedzinie Ochrony Środowiska, które odbyło się w dniu 17 czerwca 2010 roku w Lesznie koło Warszawy.

- **Posiedzenie Polsko-Niemieckiej Grupy Roboczej ds. „Konwencji EKG o transgranicznych skutkach awarii przemysłowych” Polsko-Niemieckiej Komisji ds. Współpracy Sąsiedzkiej w Dziedzinie Ochrony Środowiska**

W dniach 14-16 września 2010 roku w Schwerin (Niemcy) odbyło się 16. posiedzenie Polsko-Niemieckiej Grupy Roboczej ds. „Konwencji EKG o transgranicznych skutkach awarii przemysłowych”. W posiedzeniu uczestniczył Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska.

6.4. Współpraca z Brandenburgią

- **Spotkanie Wojewody Lubuskiego z Premierem Brandenburgii**

Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska uczestniczył w dniu 20 maja 2010 r. w Gorzowie Wlkp. w spotkaniu Wojewody Lubuskiego z Premierem Brandenburgii, podczas którego przedstawił prezentację na temat współpracy transgranicznej w zakresie ochrony środowiska pomiędzy Brandenburgią a województwem lubuskim.

6.5. Udział w międzynarodowych konferencjach i seminariach

- **Seminarium podsumowujące unijny projekt pilotażowy „Transgraniczne zarządzanie przeciwpowodziowe”**

W dniach 10-12 maja 2010 r. w Berlinie odbyło się seminarium podsumowujące unijny projekt pilotażowy „Transgraniczne zarządzanie przeciwpowodziowe”, w którym uczestniczył Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska. Seminarium stanowiło etap finalny prowadzonego przez 3 lata projektu unijnego, którego beneficjentami było Zrze-

szenie Federalnej Służby Pomocy Technicznej (THW) oraz Komendy Wojewódzkiej PSP w Szczecinie, Gorzowie Wlkp. i Wrocławiu.

7. Uwagi i wnioski

7.1. Współpraca w zespołach zarządzania kryzysowego

W dniu 1 grudnia 2010 r. Z-ca Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska uczestniczył w roboczym posiedzeniu Miejskiego Zespołu Reagowania Kryzysowego w Zielonej Górze w związku z awaryjnym wybuchem gazu na Osiedlu Pomorskim w Zielonej Górze.

7.2 Współpraca z PSP

Stała współpraca z Komendą Wojewódzką PSP polega na przekazywaniu do WIOŚ uzupełnianego katalogu zagrożeń województwa lubuskiego, pomocnego przy planowaniu oraz opracowywaniu wszystkich informacji dotyczących potencjalnych źródeł zagrożenia. Na podstawie porozumienia zawartego pomiędzy Lubuskim Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska a Lubuskim Wojewódzkim Komendantem Państwowej Straży Pożarnej na początku każdego roku ustalany jest harmonogram wspólnych czynności kontrolno-rozpoznawczych planowanych do realizacji w ZDR i ZZR. Kontrole ze strony PSP wykonywane są przez podległe Komendantowi Wojewódzkiemu PSP komendy powiatowe. Raz w roku odbywa się wspólne spotkanie, na którym podsumowywany jest cykl roczny oraz wstępnie ustalane są priorytety działań na rok następny.

7.3 Współpraca z innymi organami administracji publicznej

W 2010 r. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska podejmował współpracę z organami Służb Celnych, Straży Granicznej, Policji oraz Inspekcji Transportu Drogowego, w związku prowadzonymi kontrolami transgranicznego przemieszczania odpadów oraz przewozu materiałów niebezpiecznych. W ramach współpracy przeprowadzono wspólne kontrole na przejściach granicznych w Olszynie i Świecku oraz na głównych trasach przewozu odpadów.

W 2010 r. podejmowano współpracę w zakresie poważnych awarii ze służbami Państwowej Inspekcji Pracy, Państwowej Inspekcji Sanitarnej na bieżąco – w zależności od doraźnych potrzeb.